

CULTURA POPULAR pàg 3
L'entitat que organitza
les ballades de sardanes
a la Catedral fa 100 anys

BARS I RESTAURANTS pàg 8
El regidor Rabassa anuncia
104 expedients per a terrasses
que se salten la normativa

línia ^{14 anys} **Ciutat Vella**

Número 136 · Gener 2023 · liniaciutatvella.cat

L'Ajuntament comprarà l'Antic Teatre per salvar-lo

El consistori vol garantir la continuïtat de l'espai després que la propietat en volgués augmentar molt el lloguer pàg 8

Foto: Línia Ciutat Vella

El disseny de la futura ronda Sant Antoni guanya suports pàg 8

"MOMENT HISTÒRIC" pàg 9
Barcelona es perfila
com la futura capital
europea del comerç

A FONTS pàgs 6 i 7
Càrrecs metropolitans al
Govern: retrat d'una minoria

línia **la Rambla**

El diari de l'icònic indret barceloní · Número 3 · Gener 2023 · linialarambla.cat

En marxa la reforma del paviment de la Boqueria

El mercat tanca parcialment per unes obres que els paradistes veuen bé, però que alguns d'ells creuen que es podrien fer més de pressa pàg 9

REFERENT pàg 3
La Rambla viurà un any
ple d'actes culturals

ENTREVISTA pàg 6
Parlem amb Montserrat
Martí, Ramblista d'Honor

VIES DEL TRAMVIA pàg 8
L'historiador Daniel Venteo
destaca el valor de la troballa

amic
ficcions
L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

15a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO, Batx. o CFGM.
Inscriu-te fins al 31 de gener de 2023 a:
www.amicficcions.cat

Participa i guanya!

- PlayStations
- iPhones
- iPads
Llibre electrònic
- Auriculars sense fils

Organitza: **amic** associació d'empreses i cooperació i comunicació

Amb el suport de: Generalitat de Catalunya Departament de Cultura

Amb la col·laboració de:

- G: CONSSELLERIA
- O: FONS EUROPEUS
- I: UNIVERSITAT DE CULTURA
- B: DIRECCIÓ GENERAL POLITICA LINGÜÍSTICA
- GENERALITAT VALENCIANA
- EDITORIAL BARCELINO
- FUNDACIÓ CARULLA

B D C

BARCELONA DISTRICTE CULTURAL

El circuit cultural als barris

AUDIOVISUAL · CIRC · DANSA · MÚSICA · TEATRE

9 FEBRER - 5 MAIG 2023

Entrada gratuïta. Reserva prèvia districtecultural.barcelona

[f](#) [i](#) [t](#) #BcnDCultural

Barcelona Capital Cultural i Científica

BARCELONA CULTURA

Ajuntament de Barcelona

Cent anys de sardanes

» L'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona organitza les ballades de sardanes davant de la Catedral
 » L'entitat, fundada a finals de 1922, celebra el seu centenari des de l'octubre passat i fins al juny

Anna Utiel
 CIUTAT VELLA

Dues dictadures, una guerra civil i una pandèmia són només alguns dels fets històrics que ha viscut l'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona des de la seva creació. L'entitat, que va néixer a finals del 1922 amb el nom d'Agrupació Sardanista de Barcelona, celebra des de l'octubre passat i fins al juny el seu centenari. Aquest mes de febrer, pels volts de Santa Eulàlia, reprendrà la seva activitat principal: les ballades al pla de la Catedral.

Aquestes exhibicions, que atreuen aficionats, turistes i curiosos, són ara el símbol de l'Agrupació, però no haurien arribat a existir mai sense una llarga història de perseverança i resiliència. Tot va començar a l'emblemàtic bar La Cava Universal de la Rambla. En aquest establiment es reuneixen alguns membres de Foment de la Sardana –una entitat que se centrava sobretot en la part musical de la tradició, els concerts de cobla, i no pas en les ballades– que volien potenciar també una de les danses pròpies de Catalunya.

Obeint aquest neguit, a l'interior d'aquell bar, hi van fundar l'Agrupació Sardanista de Barcelona. No va ser fins al 1930 que es van poder establir al número 110 de l'avinguda del Paral·lel. Tot i que van entrar en aquella dècada amb bon peu, els anys trenta tenien reservats els moments més foscos de la història contemporània del país. Durant la Guerra Civil espanyola van haver d'aturar la seva activitat i, un cop acabada, l'entitat va ser prohibida, com qualsevol expressió de la cultura catalana durant el franquisme.

Per burlar la prohibició, van recórrer a l'enginy i es van canviar el nom, eliminant la referència ex-

Les sardanes a la Catedral es fan tots els dissabtes i diumenges. Foto: Agrupació Cultural Folklorica Barcelona

plicita a la sardana. Però això no va minvar el seu compromís amb Catalunya, tal com recorda Jordi Font, secretari de l'Agrupació. Als anys cinquanta van començar a fer els mítics aplecs a la plaça Sant Jaume, on es mantindrien fins a principis del segle XXI. “Als setanta, les sardanes dels diumenges a la plaça Sant Jaume eren un símbol contra el règim de Franco”, assegura Font, que també és historiador. En aquelles trobades s'exhibien senyeres, s'hi cantava *L'hora dels adeus* i s'acabava entonant *Els segadors*.

EL TRASLLAT A LA CATEDRAL
 Segons Font, en les últimes dècades del segle passat, els barcelonins van començar a marxar de la ciutat els caps de setmana i, en part per aquest motiu, les sardanes a plaça Sant Jaume van anar perdent pistonada. Així, quan a principis d'aquest mil·len-

ni l'entitat que organitzava ballades a la Catedral ho va deixar, l'Agrupació Cultural Folklorica va tenir clar que havia d'ocupar el seu lloc. “Gràcies al trasllat a la Catedral, va revifar el costum de ballar sardanes al centre de Barcelona”, celebra Font.

Durant anys, només hi va haver ballades a davant d'aquest símbol barceloní els diumenges al matí, però des del 2020 també n'hi ha els dissabtes a la tarda. El resultat sempre és el mateix: més d'un centenar de persones que hi van expressament per ballar, desenes de passavolants que contempen l'escena i alguns atrevits que s'hi afegeixen, tot i no saber-ne gaire.

Una de les encarregades d'organitzar aquestes trobades és Meritxell Constantí, membre de l'Agrupació i ballarina de sardanes de competició. És integrant de la colla Mare Nostrum, que té la seu a

Ciutat Vella (concretament, a la Casa dels Entremesos) i que ha estat campiona de Catalunya en nombroses ocasions. Aquesta dan-saire de 41 anys explica que la junta actual de l'entitat vol, entre molts altres objectius, potenciar la sardana com a atractiu turístic.

“Als turistes els crida l'atenció veure'ns ballar davant de la Catedral i ens pregunten què fem”, comenta Clàudia Foix, una habitual d'aquestes trobades i probablement una de les assistents més joves. Als seus 21 anys, és companya de Constantí a Mare Nostrum des que en tenia 16. A més de gaudir de la dansa, a la Catedral també fa, pràcticament sense pretendre-ho, una tasca de promoció de la cultura catalana. “La gent estrangera que ve sense conèixer gaire Barcelona es pensa que es trobarà un toro i una flamenca”, diu, contenta de poder ensenyar-los l'existència de la sardana.

RELLEU GENERACIONAL

Foix és una excepció en el món de la sardana amateur, però també Constantí. Si bé en les colles de competició sí que acostuma a haver-hi gent jove, perquè són exigents físicament, en l'àmbit aficionat costa trobar menors de 60 anys. Aquesta és una de les assignatures pendents que tenen entitats com l'Agrupació Cultural Folklorica, però també les institucions.

“La sardana s'hauria d'ensenyar a les escoles”, defensa Foix, que també vol aconseguir “que la gent sàpiga que hi ha joves que en ballen”. En la mateixa línia, Constantí aposta per explorar vies més enllà dels centres educatius, com la col·laboració amb el *Super3* o grups d'animació infantils (El Pot Petit o Dàmaris Gelabert, per exemple). Tot plegat, perquè mai es perdi “la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan”, que deia el poeta Joan Maragall.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniavaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Obvietats que no ho són tant amb el comerç local

per Oriol Lladó

Foto: Pexels

Resulta que hi ha un servei que t'estalvia la despesa d'enviament i que no t'obliga a estar amb l'ai al cor, pendent d'una ruta de repartiment que sembla jugar al gat i a la rata amb tu. Una proposta comercial que no et cobra recàrrec a l'hora d'embolicar regals, que supera qualsevol algoritme de suggeriment amb el coneixement personal i que ofereix experiència i ofici en lloc d'inacabables tutorials de YouTube o manuals per descarregar amb un codi QR que mai s'acaba de carregar bé. Una marca que s'empeca packs regal amb gràcia i originalitat que desborden l'IA, que assegura als artesans i artistes de la zona marges de benefici dignes i que no necessita arrodonir per a cap projecte solidari perquè la implicació amb el veïnat i la ciutat la té de sèrie: no se'n pot desentendre perquè és on i des d'on treballa.

No és ni una nova *app* reinventant la sopa d'all ni una *start-up* que amaga la falta d'originalitat rere un lluent nom en anglès: és el comerç de tota la vida. El comerç amb noms i cognoms que ajuda a teixir el nostre dia a dia i que, passat l'estrès de la campanya de Nadal, com ha pogut i ha sabut, aixeca una bandera

que no hauria de passar desapercibuda: estic aquí, al vostre servei!

Quin contrast amb la caòtica estesa de furgonetes de color blau aparcades de qualsevol manera, plenes de paquets i paquetets a la cerca del seu comprador despistat. Ben al contrari, aquesta malla d'establiments a peu de carrer se les han empescat aquests dies per ofe-

Les grans ofertes del millor preu ho són a mitges: no compten amb alguns beneficis d'alt valor afegit

rir canguratsges, guarnir les principals vies comercials i contribuir a les campanyes de cap nen sense joguina, de la mateixa manera que al llarg de l'any sumen en desenes de camins escolars i ajuden, amb petites aportacions, tants i tants equips d'esport amateur.

Botigues, establiments de restauració i parades al mercat tenen un doble retorn al lloc on s'estableixen: el del servei que ofereixen, però també el de la seva

presència, que és articuladora de ciutat, motor d'una societat enxarxada i associada que troba còmplices quan els necessita. Les grans ofertes del millor preu de les grans plataformes ho són a mitges. De fet, no compten amb alguns beneficis d'alt valor afegit que, en canvi, sí que ofereix el comerç de proximitat: carrers més segurs, menor petjada ecològica, oferta més diversa i preus més justos. És alguna cosa més que un lloc comú, això: el més barat de vegades surt més car, per a les nostres butxaques i respecte d'un model de ciutat més just i pròsper.

He escrit aquest article des d'una volguda mirada amable, més centrada en les llums que en les ombres (que hi són, és clar!), i ho he fet perquè hi ha obvietats que no ho són tant i que, en tot cas, cal que ens les repetim... Perquè la gran maquinària publicitària de les grans empreses i plataformes ja s'encarrega d'enlluernar-nos diàriament amb les facilitats de les compres amb un sol clic. Que serveixi aquest article de modesta contribució per ajudar a veure una mica més enllà... I a la propaganda dels grans, confrontem la propaganda dels petits. Això sí, no deixem de posar-nos al dia i de millorar, que és molta la feina a fer!

Les millors perles

Berenes tranquil·lament en un bar quan, a la taula del costat, s'hi asseuen Pedro Sánchez i Salvador Illa. També una desena de guardaespalles, és clar. És el que li va passar fa uns dies a la periodista Berta Gómez a la Central. Va decidir anar-se'n.

Una dona britànica descobreix que no és que el seu gos sigui desobedient, sinó que només entén el castellà. Resulta que, abans d'adoptar-lo, l'animal havia viscut amb una família espanyola. La propietària haurà de fer classes.

El conductor amb el carnet retirat que va provocar un accident a la Roca del Vallès fa uns dies diu que no sap qui era el copilot mort. El passatger del darrere assegura que tampoc el coneixia. La víctima mortal no duia documentació.

La filla de Verónica Forqué va acudir, evidentment, a l'homenatge que es va fer a l'actriu un any després de la seva mort. La filla va decidir vestir-se per a l'ocasió: abric negre, ulleres de sol i... sabates amb forma de penis.

@alexsnclmnt/ACN

LA FOTO

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 43220-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

ACFB

L'Agrupació Cultural Folklorica Barcelona (ACFB), l'entitat que organitza les ballades de sardanes davant de la Catedral, celebra el seu centenari.

Amb la seva llarga trajectòria, s'ha convertit en una de les entitats culturals més veteranes.

pàgina 3

Ajuntament

L'Ajuntament comprarà l'Antic Teatre per garantir-ne la continuïtat. Així ho va anunciar Ada Colau durant la presentació de la programació del vintè aniversari de l'equipament.

Es vol fer la compra abans que venci el lloguer actual.

pàgina 8

Barcelona Comerç

El comerç barceloní ha aconseguit que el Parlament Europeu aprovi la creació de la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat, una proposta impulsada per Barcelona Comerç que es va aprovar a mitjans de gener a Estrasburg.

pàgina 9

El + llegal

Línia Ciutat Vella.cat

- 1 El tancament parcial de la Boqueria: entre la necessitat i la resignació
- 2 Sant Pere, barri medieval
- 3 Investiguen una possible agressió sexual a una dona a la platja del Somorrostro
- 4 L'Ajuntament comprarà l'Antic Teatre per garantir-ne la continuïtat
- 5 Terrasses tancades a les onze a Ciutat Vella

Safata d'entrada

Justícia solidària

per Francesc Reina

Foto: ACN

Al Regne d'Espanya es dedicaran 50.000 milions d'euros en despesa militar, l'equivalent a la suma de gairebé tots els ministeris amb vocació social. Són 230 vegades la partida per atendre l'Ingrés Mínim Vital, més de 2,17 vegades el destinat a les prestacions per desocupació, 10,5 vegades més que les pensions no contributives, més de 50 vegades l'atenció a immigrants, més de 14 vegades del que es destina a les polítiques d'habitatge. La joventut a Espanya s'independitza de mitjana als 30 anys, en gran part per la dificultat que troben per accedir a l'habitatge. Les xifres de desnonaments i les seves repercussions són un escàndol.

Gran part de la humanitat no és tractada amb respecte, rebem cada dia un bon grapat d'antònims que no deixen en pau la dignitat. Ara que la llei dels secrets oficials fa molt que va ser abolida, sabem (inquiets, alarmats, desolats) que els que destrueixen il·lusions no tenen la

menor intenció de regenerar-les, que no hi ha cap lloc on no es menteixi, que els nostres ens han decebut, que hi ha qui s'aprofita dels conflictes dels altres. De la teoria de rols, de Pichón-Rivière, sabem que la nostra conducta està supeditada a la posició social que ocupem a la feina, a la família, a l'oci, i que complim gairebé sempre amb allò que ens manen.

Caldrà donar un cop de mà a la vida, caldrà produir molta més claredat en aquesta fàbrica d'emocions. Caldrà insistir que els poders pateixen una por exagerada a la bellesa. Que la Justícia és cega però no hauria de tancar els ulls a la realitat, que cal atendre la ciutadania per fer possible l'extensió de la democràcia. No és justa una Justícia que expulsa famílies de casa seva. D'altra

banda, cal saber que qui fa les lleis no són els jutges, sinó els que governen. El mateix passa amb la salut: no és cosa de sanitaris, sinó de les polítiques sanitàries.

Vam anar a unes jornades propiciades per la Generalitat per parlar de problemes sobre l'habitatge. Ningú va parlar de solidaritat, però allà hi havia gent que va plantant diàlegs entre el soroll del present, activistes de la contradicció, mediadores buscant cels blaus per dibuixar racons bonics.

Aquests dies, Ikea promociona un concurs destinat a persones entre 18 i 30 anys que premiarà amb 12.000 euros les millors propostes per fer més fàcil l'accés a l'habitatge. Me'n recordo de la Negra mentre sona *Solo le pido a Dios*. Serà que no existeix?

Línia Ciutat Vella no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#DaniAlvesAPresó

#LaSortidaDeCollboni

#PremisGaudí

@marsigol: Em poso d'una mala llet quan penso que la noia víctima de Dani Alves ha hagut de renunciar a la indemnització perquè us la creguéssiu...

@AquiCatalunya: @jaumecollboni planta Ada Colau i deixarà les seves responsabilitats com a tinent d'alcalde a l'Ajuntament per centrar-se en la carrera electoral.

@natalia_garriga: Molt emocionada de celebrar aquests 15 anys dels Premis Gaudí de l'@academiacinecat, amb un sentit homenatge a l'Agustí Villaronga.

Des de Sant Adrià de Besòs només són vint minuts. Des de Cornellà, Santa Coloma o l'Hospitalet de Llobregat, una mica més de trenta. Des de Badalona no arriba a la mitja hora. Des del centre de Sant Boi en són una mica més de 35. El temps de recorregut en transport públic que hi ha entre aquestes ciutats metropolitanes i el Palau de la Generalitat, situat a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, no és gaire gran. És menys que el que cada dia triguen moltes persones del territori metropolità a arribar a la seva feina. Malgrat això, la distància no només és física. Com en el cas de la que hi ha entre els pobles i ciutats de la corona metropolitana i el centre del poder a Catalunya, pot ser mental –fins i tot espiritual– i enorme.

Se l'ha anomenat de moltes maneres: la perifèria, el pati del darrere, l'extraradi... Els municipis de la metròpoli sovint es queixen perquè des de la Generalitat no se'ls té prou en compte. "Els polítics juguen a l'hula-hoop amb el cinturó roig", afirma l'escriptor de Sant Adrià de Besòs Javier Pérez Andújar. Amb tot, cal preguntar-se si els municipis de la primera corona metropolitana estan infrarepresentats al poder del país. Al diari *Línia* hem fet una exhaustiva investigació de l'origen de tots els alts càrrecs –en conselleries, secretaries i direccions generals– que actualment hi ha a la Generalitat i de tots els homes i dones que han ocupat la presidència i les conselleries d'ençà que es va restablir la democràcia. Una vegada analitzats més de 420 perfils polítics, aquesta és la situació.

INFRA REPRESENTACIÓ?

Dels 270 actuals alts càrrecs de la Generalitat, al voltant del 60% han nascut o tenen vinculació amb el territori que queda més enllà de la capital catalana i de la primera corona metropolitana, és a dir, la resta del país que no forma part administrativament de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). Així mateix, les persones directament vinculades a alguns dels municipis metropolitanos que així ho especifiquin en les biografies que la Generalitat fa públiques quan es nomena un nou alt càrrec són molt poques. Parlem de no més d'una vintena de polítics, com Myriam Moysset, la directora de l'Agència de Qualitat i Avaluació Sanitàries de Catalunya, que tot i néixer al Baix Empordà fa més d'una dècada que viu a Viladecans, on ha estat regidora d'ERC. També en són exemples el director de l'Agència Catalana de Notícies, Iu Forn, que va néixer a Badalona, o la cap del Gabinet del conseller d'Educació, Gemma Español, que milita a ERC i que en la seva biografia afirma que ha viscut "entre els barris de Singuerlín, Cementiri Vell i Centre" de Santa Coloma.

La resta d'alts càrrecs estan vinculats o diuen que han nas-

Pocs alts càrrecs metropolitanos han pujat per aquestes escales del Palau de la Generalitat. Foto: Generalitat

Perifèrics a la Generalitat?

Analitzem més de 270 alts càrrecs de l'actual Govern de la Generalitat i els 160 consellers i conselleres que han passat per la institució des del restabliment de la democràcia per determinar si la primera corona metropolitana ha estat històricament infrarepresentada en el centre del poder de Catalunya.

cut a Barcelona. Es produeix, per tant, una situació anòmala en la qual la capital catalana i tots els territoris que no formen part de l'Àrea Metropolitana de Barcelona acumulen més del 90% dels alts càrrecs. Tanmateix, a la perifèria metropolitana hi viuen dos de cada 10 habitants de Catalunya, i estem parlant de càrrecs que normalment es posen a dit i que, segons dades públiques, cobren uns 80.000 euros anuals de mitjana.

Aquesta tendència encara és més clara si tenim en compte l'origen històric dels consellers. Dels 160 que han passat per la Generalitat des del 1977 amb el Govern de Josep Tarradellas, 54 eren o són de Barcelona, 94 de la resta de Catalunya i només 12 de la primera corona metropolitana. N'és exemple d'aquests darrers Carme Figueras, que va ser consellera de Benestar i Família durant mig any el 2006 i que havia estat regidora a Molins de Rei du-

rant 20 anys; Meritxell Borràs, que va ocupar dues conselleries entre el 2015 i el 2017 i que va ser regidora a l'Hospitalet durant quasi dues dècades; Francesc Baltasar, que va ser conseller de Medi Ambient entre el 2006 i el 2019 i que abans havia estat alcalde de Sant Feliu de Llobregat; o Oriol Junqueras, que previ pas pel Govern de la Generalitat va ser alcalde de Sant Vicenç dels Horts. Alhora, la gran majoria de consellers de la perifèria metropoli-

tana ho van ser durant els mandats de Pasqual Maragall i José Montilla, ambdós del PSC.

Finalment, si a les dades ens referim, cal remarcar que en l'àmbit de les conselleries, l'actual executiu d'ERC no té cap persona nascuda al cinturó metropolità.

OBLIDATS?

Tenint en compte aquestes xifres, seria molt fàcil inferir que la Generalitat té oblidats els municipis de la corona metropolitana. Mal-

President metropolità

● Tot just despuntaven els primers rajos de sol quan José Montilla va veure per primera vegada Barcelona. Havia viatjat amb el seu pare des de la regió de Córdoba amb autocar. Tot i que els anys 70 la majoria de persones andaluses que decidien establir-se a Catalunya viatjaven en tren, els dos Montilla van preferir venir per carretera. “No hi havia les autopistes que hi ha avui i va ser un viatge llarg”, explicava l'expresident en una entrevista a *Línia*. José Montilla tenia aleshores 16 anys i no es podia arribar a imaginar que algun dia ocuparia la

vertir en alcalde de Cornellà, però seria l'any 2006 quan ocuparia el càrrec de més responsabilitat de la seva carrera. “No hi ha res més important que presidir el teu país, però si parlem de satisfacció, em quedo amb l'alcaldia”, confessa ara Montilla.

Que aquell noi andalús que amb 16 anys va marxar del seu poble cap a Catalunya arribés anys després a la Generalitat no va agradar a tothom. Aquest és un comentari que es pot trobar en un diari generalista d'aleshores i que deia el següent: “Ja hem vist, a còpia d'anys, les polítiques d'a-

Montilla reconeix que presidir el país va ser el més important de la seva carrera, però pel que fa a la satisfacció prefereix l'etapa com a alcalde de Cornellà

cúspide del poder de Catalunya. Amb el seu pare es van instal·lar a les Planes de Sant Joan Despí, molt a prop del barri del Padró, on vivia una germana de l'àvia del jove. Diu que estava il·lusionat amb el canvi de vida perquè pensava que li podria donar oportunitats laborals. Treballava al matí i estudiava a les nits, i encara tenia temps de participar en grups clandestins d'extrema esquerra que va abandonar abans de la mort de Franco per afiliar-se al PSUC.

Va casar-se i, com que ella era de Cornellà, se'n va anar a viure en aquesta ciutat metropolitana. Era l'any 79 i Montilla era regidor del poble del costat, Sant Just. El 85 es va con-

questa *xusma* als pobles del Baix Llobregat i del Barcelonès; una veritable croada per arraconar els vestigis de cultura pròpia”. Malgrat els atacs, quan recorda el seu pas per la Generalitat, Montilla hi treu ferró. “Eren crítiques d'un sector de la població catalana que existia i que continua existint, però en termes generals em vaig sentir molt estimat”.

Més d'una dècada després de ser president, Montilla reconeix que li agrada caminar. Sobretot per Collserola a primera hora del matí. Potser busca tornar al record de l'albada que va veure en arribar a Barcelona. Ell és l'exemple que demostra que la Generalitat també la pot coronar la metròpoli.

grat això, el sociòleg i ara alt càrrec del Govern Xavier Godàs es resisteix a assumir aquesta tesi. “En el meu cas, veig com des de Drets Socials el territori metropolità és una prioritat”, afirma. A més, Godàs considera que algú que no té vinculació amb aquest territori pot entendre les seves necessitats i l'anomenat “fet metropolità”. Es tracta d'aquells elements que històricament han definit la rodalia de Barcelona, com per exemple la concentració de barris empobrits o els alts nivells de migració. “Actualment, el que definia l'àrea metropolitana de Barcelona com un fet singular també ho trobem en altres territoris que tenen problemàtiques semblants, com alguns barris de Girona, de Manresa o del Maresme”, diu per afegir que potser caldria més aviat parlar de “regió metropolitana”. Amb aquest concepte, Godàs fa referència al gran territori que agrupa cinc milions d'habitants i que supera els límits de l'AMB per englobar 160 dels 947 municipis que té Catalunya.

Per la seva banda, el que va ser regidor de Badalona amb Convergència i Unió i secretari general de Territori i Sostenibilitat entre el 2016 i el 2021, Ferran Falcó, tampoc considera que

la Generalitat tingui oblidada la metròpoli. “El pressupost de salut o d'educació depèn del tot de la Generalitat, i jo no veig que hi hagi una infrarepresentació”, diu. “A més, el 51% del pressupost de transport del territori depèn de la Generalitat”, afegeix. Dit això, Falcó considera que la metròpoli s'ha sentit menystinguda per dos motius. “És probable que la Generalitat no hagi sabut explicar a la població de l'àmbit metropolità la seva tasca al territori perquè moltes de les coses que fa són a través de consorcis”, argumenta. A més, l'exregidor badaloní creu que des de fa temps hi ha hagut una “intencionalitat partidista” de confrontar el Govern de la Generalitat i els governs de l'àrea metropolitana. “La lògica partidista que té sentit per als mateixos partits no està confirmada pels números, que ens diuen que la metròpoli no està oblidada”, sentència.

LA DICOTOMIA CIU-PSC

Més enllà de si la Generalitat té o no en compte la corona metropolitana, queda per resoldre per què el nombre d'alts càrrecs d'aquest territori és baix. Això té a veure amb la manera com es va conformar la democràcia al nos-

Més del 60% dels alts càrrecs que hi ha avui dia a la Generalitat han nascut o tenen vinculació amb el territori que queda fora de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB)

“Hi ha hagut una intencionalitat partidista de confrontar el Govern de la Generalitat i els governs de l'àrea metropolitana de Barcelona”

tre país després de la dictadura. CiU era un partit instal·lat a la Catalunya no metropolitana i que es movia en l'eix nacional, mentre que el PSC, eminentment urbà, es va erigir en una formació que basava la seva estratègia en l'eix de progrés.

És normal que el gran gruix de consellers de la Generalitat metropolitans els trobem en els Governos de Maragall i Montilla, mentre que durant el pujolisme o els executius d'Artur Mas aquesta mena de perfils brillin per la seva absència. Falcó explica que els partits que arriben a la Generalitat nodreixen les altes esferes de poder amb els seus quadres municipals. “Una vegada tens regidors en un municipi i has construït equip allà, pots desenvolupar carreres professionals a la política general”, afirma. “En realitat, ser o néixer a l'àrea metropolitana de Barcelona no és un obstacle en si, però has de tenir gent al territori per assumir els alts càrrecs”, diu. D'aquesta manera, si el PSC era fort a la metròpoli, un cop a la Generalitat feia escalar els seus quadres locals al Govern català. En canvi, si CiU no tenia tant pes en aquest territori, per molt que volgués no podia tenir alts càrrecs d'aquí. “S'ha de construir des de

sota, i com més presència i, per tant, regidors té un partit, més gent s'hi apunta i més gent podrà acabar desenvolupant tasques en alts càrrecs”, considera Falcó.

EL MODEL ERC

És possible que ERC superi aquesta dicotomia? Tres noms escenifiquen millor que ningú l'estratègia que vol fer trontollar el sistema CiU-PSC. Tardà, Junqueras i Rufián són l'exemple d'aquest model de *partit atrapa-ho tot* que vol situar-se tant en l'eix nacional com de progrés. “Fa 10 anys que ERC ha mirat d'implantar-se de forma uniforme al país”, diu Godàs per afegir que avui dia la seva presència en certs espais de la metròpoli “està assegurada”. En termes similars s'expressa Falcó quan considera que ara que aquesta formació té presència municipal metropolitana podrà fer que els seus quadres tinguin “carreres professionals a l'alta política”. Caldria veure si aleshores realment s'acabarà amb la infrarepresentació de càrrecs metropolitans a la Generalitat.

Un reportatge d'Albert Alexandre

Ciutat Vella ha ampliat dues hores més la prohibició de fer ús dels monopatin a la plaça dels Àngels i el seu entorn. La nova normativa estableix que ara la prohibició sigui vigent des de les 10 de la nit a les 9 del matí, mentre que abans acabava a les set del matí.

Colau comprarà l'Antic Teatre per garantir la seva continuïtat

» El 2020 el teatre va denunciar que els volien augmentar el lloguer
» Si no arriba a un acord amb la propietat, s'obrirà la via per expropiar

CULTURA ▶ L'Ajuntament comprarà l'Antic Teatre per garantir-ne la continuïtat. Així ho va anunciar l'alcalde Colau l'11 de gener durant la presentació de la programació del vintè aniversari de l'equipament.

Colau va explicar que el consistori està negociant la compra del teatre amb la propietat, amb l'objectiu que passi a mans municipals abans que s'esgoti el contracte de lloguer actual, que venç el 2026. Alhora, va afirmar que l'endemà es posarien en marxa els tràmits per declarar l'Antic Teatre com a equipament d'interès cultural. Aquest és el pas previ a poder-lo expropiar en cas que no s'aconsegueixi arribar a un acord amb la propietat.

AUGMENT DEL LLOGUER

L'any 2020, l'Antic Teatre va denunciar que els propietaris els oferien renovar el lloguer a partir del 2026 però amb un incre-

L'alcalde Ada Colau ha anunciat la futura compra. Foto: ACN

ment molt significatiu del preu: de 1.500 a 7.500 euros. Els responsables del teatre asseguraven aleshores que no podien assumir l'augment i reclamaven la intervenció de les institucions per evitar un trist desenllaç.

Dos anys i unes quantes gestions després, l'Ajuntament ha

anunciat la compra de l'equipament. Això sí, segons Colau, el procés per arribar fins aquí "ha costat molt". L'alcalde també va posar en valor el model comunitari de l'Antic Teatre i va assegurar que es mantindran les característiques que fan únic el projecte un cop l'hagin comprat.

Ronda Sant Antoni: el disseny municipal guanya suports

URBANISME ▶ La reforma del tram de la ronda Sant Antoni on els últims anys hi havia la llosa, que ja s'ha començat a retirar, continua sent un tema de debat. Ara, però, la cinquantena d'entitats favorables a la pacificació total han començat a aplanar el terreny per acceptar l'avantprojecte del govern municipal.

La novetat es va donar el 19 de gener, en roda de premsa, quan els portaveus de la Plataforma Propacificació de la Ronda Sant Antoni van anunciar el vistiplau al carril bus, al qual sempre s'havien mostrat contraris.

Tot i aquest pas, la plataforma va traslladar a l'Ajuntament una sèrie d'exigències que haurà de complir abans, com per exemple que estudiï alternatives perquè el bus deixi de passar per aquest tram de la ronda en un futur, i també l'eliminació de la proposta de carril bici que inclou l'avantprojecte del consistori per "reduir les barreres arquitectòniques".

Tot plegat respon a la finalitat que sempre han defensat aquestes entitats: que la ronda sigui un espai d'estada per als veïns del Raval i de Sant Antoni.

Estat actual de les obres de la ronda. Foto: Línia Eixample

El districte ha obert 104 expedients en una setmana. Foto: Ajuntament

104 expedients en una setmana

TERRASSES ▶ L'Ajuntament continua treballant per corregir les males praxis dels locals de restauració que no compleixen la normativa. I és que a Ciutat Vella, la setmana del 16 de gener, el consistori va obrir 104 expedients de terrasses per diversos incompliments.

Així ho va denunciar el regidor del Districte, Jordi Rabassa, en una piulada a Twitter on detallava les dades. Del total de 104 expedients, 56 eren molt greus;

43 de greus i només cinc de lleus. Continuant amb el desglossament de les dades per barris, la Barceloneta es troba al capdavant amb 32 sancions, 22 de les quals es van produir al passeig Joan de Borbó. Després el segueix el nucli antic amb 29 sancions, el Raval amb 24 i el barri Gòtic amb 19.

Una darrera dada a destacar és que de les 104 sancions, 16 són a locals que ni tan sols tenen llicència per tenir terrasses.

En aquest sentit, Manel Martínez, membre de l'Associació de Veïns de la Barceloneta, explica que la situació de Joan de Borbó ja fa anys que la denuncien, però que el consistori mai ha actuat "seriosament". És per això que considera "propaganda electoral" la piulada del regidor i demana que es posi fil a l'agulla a una situació que "ofega el comerç local i només beneficia les grans cadenes que no els importa pagar les multes".

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

LLOC DE PROTESTA pàg 10
La Rambla com a espai de reivindicacions: iranians i brasilers es manifesten

ENTREVISTA pàg 6
Montserrat Martí, de la Llibreria Pompeya: "La gent ve perquè ens coneix molt"

línia la Rambla

El diari de l'icònic indret barceloní Número 3 · Gener 2023 · linialarambla.cat

La Boqueria posa en marxa la reforma del seu paviment

El mercat tanca parcialment per unes obres que alguns paradistes creuen que es podrien fer més de pressa pàg 9

Foto: Línia La Rambla

Referent

La Rambla viurà un any ple d'actes culturals pàg 3

VIES DEL TRAMVIA pàg 8
L'historiador Daniel Venteo destaca el valor històric de la troballa

PALAU MARTORELL pàg 10
Una exposició reproduïx la Rambla amb clicks

AMICS DE LA RAMBLA pàg 10
Fermín Villar: "La Rambla és un espai de tothom"

Garcia Zarco dental

implants | odontologia | estètica

IMPLANTS MÍNIMAMENT INVASIUS

- Menor inflamació i dolor
- Menys temps de cirurgia

Perquè ens importes...

- 1 Confiança: No som una franquícia
- 2 Compromís: La teva salut és el que ens preocupa
- 3 Proximitat: Estem al teu costat, al barri

Demana la teva 1a visita GRATIS sense compromís
Et farem una història clínica + exploració amb estudi radiogràfic i càmera intraoral

Dra. Josefina Zarco Cabrerizo

Directora mèdica

- Llicenciada en Medicina i Cirurgia (UB)
- Metge especialista en Estomatologia
- Postgrau en Endodòncia, Implantologia i Cirurgia Oral
- Pèril Dental
- Certificada en Carilles Lumineors
- Medicina estètica

C/ Casanova, 105 - Barcelona (entre Mallorca i València) - Telf. 93 451 10 26 - 689 125 397
De dilluns a divendres de 10h a 14h i de 15h a 21h - Metro: Hospital Clínic

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Jaume Plensa i el Liceu seran protagonistes de l'any cultural de la Rambla. Foto: ACN

2023, l'any de la Rambla

» Teatres, sales de concerts i centres culturals han programat actes de primer nivell per a enguany
 » A la primavera arribarà el torn d'una nova edició del Tast a la Rambla i de la Vila del Llibre

ACTIVITATS ▶ El 2023 serà l'any en què començarem a veure els primers resultats de la remodelació de la Rambla. Però les obres, tot i que complicaran una mica la mobilitat, no impediran que el passeig continuï sent un dels principals eixos culturals de Barcelona. Enguany hi passaran moltes coses i avui en descobrirem algunes, perquè pugueu anotar-les al calendari.

LA LAIA FA 25 ANYS

La primera gran cita de l'any serà la festa major d'hivern: Santa Eulàlia. Del 10 al 12 de febrer, tornarem a veure gegants, bastoners, esbarts sardanistes, castellers, dracs i diables desfilant per la Rambla. Enguany, a més, hi ha un al·licient extra: la gegantona Laia celebra 25 anys d'existència i hi haurà unes quan-

tes sorpreses per celebrar un aniversari tan especial.

Poques setmanes després arribaran les Festes de Sant Josep Oriol, al barri del Pi, amb la ballada dels quatre Gegants originals del Pi com a gran moment.

CAPS DE CARTELL

Entre el març i el maig, el Teatre Romea acollirà tres autèntics tòtems de l'escena: Pere Arquillué, amb *L'adversari*; Núria Espert, amb *La isla del aire*; i Lluís Homar, amb *La discreta enamorada*. Mentrestant, el Teatre Poliorama oferirà al març un clàssic de Santiago Rusiñol, *L'alegria que passa*, estrenada al Romea l'any 1898 i un dels espectacles més vistos de l'època, recuperat per Dagoll Dagom. I fins a l'abril, els nens podran gaudir d'un espectacle del Pot Petit.

Pel que fa a la música, Hombres G, Ara Malikian, Luz Casal o Andrés Calamaro passaran fins a l'estiu pel Gran Teatre del Liceu. L'espai també acollirà l'estrena d'un *Macbeth* molt vinculat a Jaume Plensa, *Les set morts de Maria Callas*, de Marina Abramovic, i representacions de *Manon*, *Parsifal* o *Dido & Eneas*. A banda, el Jamboree, el Tablao Flamenco Cordobés o el Harlem Jazz Club també tenen programades actuacions espectaculars per a les nits a la Rambla.

MENJAR I LLEGIR

Però el gran moment de l'any arribarà cap al final de la primavera. Primer, amb la celebració de Sant Jordi, que enguany, sense pandèmia, hauria de tornar a la Rambla. Poc després, del 8 al

9 de juny, torna el Tast a la Rambla, la novena edició d'aquesta mostra de gastronomia que s'ha convertit en un gran esdeveniment. La passada edició va rebre més de 340.000 visites i es van servir 135.000 degustacions de 38 restaurants i pastisseries de la ciutat.

I ja entrats a l'estiu, a principis del mes de juliol, la Vila del Llibre tornarà a convertir el passeig en l'epicentre literari de la ciutat, gràcies als tallers, rutes, diàlegs i activitats familiars que convertiran l'espai en una gran vila dedicada a la literatura, un homenatge a la tradició llibretera de la Rambla.

ART I EXPERIMENTS

Els centres d'art de la Rambla també han preparat un 2023 ple d'experiències artístiques. El

Palau de la Virreina acollirà fins al juny *La ciutat en disputa*, una exposició sobre experiments col·lectius entorn de l'habitatge social al sud d'Europa. I també una mostra sobre edificis, disseny i urbanisme a Barcelona entre 1949 i 1974, *Línies dures*. I l'Ars Santa Mònica comença un gran projecte cooperatiu: *Utopia Rambles*, que vol conceptualitzar l'essència de la Rambla mitjançant la visió de diversos artistes.

Però hi ha molts altres espais culturals que també oferiran propostes educatives i artístiques molt interessants: el Museu Marítim, el Museu de Cera o el Museu de l'Eròtica, entre altres. Al llarg de l'any us anirem informant de totes les grans cites i dels esdeveniments que acollirà la Rambla.

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

La lupa

Les parades de flors a la Rambla

per Joan M. Guillén (Gremi de Floristes de Catalunya)

Foto: Vicente Zambrano González/Ajuntament

Plou a la Rambla, es veuen paraigües entre les parades de flors; ara llueix el sol, i les parades de flors també reflecteixen tot el seu color. I així cada any, i cada dia, i cada minut. El temps passa, però les flors a la Rambla hi són, i per damunt de tot, són, ara i sempre.

No podem negar el pas del temps, del sol i la pluja, i això ens porta a parlar de transformació, de fer una aposta clara de futur pensant en les arrels, o és que algú pot parlar de la Rambla, de la Rambla de les Flors, sense flors?

Tenim una magnífica ciutat i un passeig únic, malgrat els intents de modernitzar que porten a camins de destrucció sense aportar res... En fi, hi torno: hi estic passejant, avui, i veig que cal modernitzar les parades de flors de la Rambla.

1. Modernitzar equival a millorar i, per això, per a mi, crec que hauríem de contemplar un camí, i unes passes, en aquest sentit.

2. Modernitzar equival a assegurar la presència d'aquestes flors inherents al mateix nom de la Rambla, no pas a treure-les o canviar-les per una altra activitat.

3. Modernitzar vol dir, també, racionalitzar el nom-

bre de parades necessari per mantenir l'essència i assegurar-ne el futur.

4. Modernitzar aplicant un nou disseny de parada competitiu, àgil i pràctic per desenvolupar en plena condició el treball del o la florista.

5. Modernitzar permetent mitjans de competitivitat als professionals, és a dir, que puguin dur a ter-

Les flors són el millor aparador de passat, present i futur, com també ho és la Rambla

me la seva feina i la seva creativitat, compartint l'espai de la Rambla.

6. Modernitzar, que vol dir disseny al costat de la professionalitat.

I ara m'agradaria definir la figura del o la florista. Ser florista vol dir ser professional en l'art de la flor i la planta, i fer composicions i un munt de coses més. Al final, en una paraula, ser ARTESANS.

El primer que cal per ser florista és tenir el senti-

ment. Si no t'hi sents, no seràs mai florista; podràs fer rams, però poca cosa més.

En segon lloc, és necessari l'estudi i tenir ganes de coneixement. No sabeu com és de reconfortant continuar creixent cada dia.

El tercer requisit és la capacitat d'esforç i patiment i, si m'ho permeteu, d'estress.

En quart lloc, i per acabar, cal entendre que és una forma de viure, que acompanya la teva vida.

És curiós, estic demanant la continuïtat de les parades de flors a la Rambla, estic proposant que es reformin i alhora que es permeti als professionals fer la seva vida al costat de la seva parada, a la seva Rambla de Barcelona. Evidentment, ho demano a qui li pertocqui de l'Ajuntament, a qui tingui la possibilitat de prendre una decisió. Però no una decisió de fer un "pegat", sinó de fer una aposta clara pel futur.

Les flors a Barcelona van néixer amb la Rambla, i han de continuar en el futur a la Rambla, un futur amb complicitats de tots: floristes, ramblistes, Amics de la Rambla, Gremi de Floristes i Ajuntament de Barcelona. Les flors són el millor aparador de passat, present i futur, com la Rambla, i també un aparador de la singularitat d'una ciutat, Barcelona.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@AmicsdeLaRambla

Reunió amb el grup municipal del PSC per demanar que en el seu programa electoral s'inclouï un escurçament dels terminis anunciats per la reforma de la Rambla.

@jaumecollboni
@BallarinMontseK
@psccbarcelona

@la_boqueria

Us recordem que la 1a fase de les obres de renovació del paviment durarà fins al 19 de febrer: es mantenen tancats els comerços de la part dreta. Durant la 2a fase (20/02 - 26/03), tancaran els de l'esquerra. El mercat romandrà obert en tot moment en l'horari habitual.

@PalauGuell

Som a la #SetmanadelsBarbuts, la que popularment es coneix com la més freda de l'any. A les portes de la capella del saló central hi ha representats els 12 apòstols, la majoria d'ells amb unes barbes llargues i espesses. Són obra del pintor modernista Aleix Clapés.

@ERCbcn

Ens reunim amb una delegació d'@AmicsdeLaRambla encapçalada pel seu president Fermín Villar (@minvill). Ens demanen que s'acceleri el calendari de les obres: els veïns i veïnes ja han hagut d'esperar massa temps fins a veure'n l'inici!

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 43220-2010

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Tribuna

Paradigma d'un mal govern

per Jordi Martí Galbis (Junts)

Foto: Laura Figuls/ACN

La Rambla, centre neuràlgic de Barcelona i icona internacional de Catalunya, s'ha convertit en el paradigma d'una manera de gestionar la ciutat, per part del govern municipal d'Ada Colau, allunyada de tota lògica i rigor. Barcelona és una gran ciutat, una capital internacional de primer ordre, i una de les ciutats amb més atractius del món; però una ciutat liderada per un mal govern. I a la Rambla li està passant alguna cosa semblant. Un eix carregat de bellesa i d'història, d'atractius i de potencialitats, que ha patit els últims anys les decisions i les indecisions d'un govern municipal incapaç de dibuixar certes pel que fa a la necessària transformació que li cal a aquest important carrer de la ciutat.

La Rambla compta amb uns actius de primer ordre, que van més enllà dels entorns que dibuixa, els seus edificis, el seu patrimoni i l'espai públic que actua amb una gran capacitat d'atracció de visitants. Ens referim a les entitats, comerços, empreses i institucions que vetllen de manera constant i compromesa per la seva cura, manteniment i promoció. En aquest sentit, cal fer un especial esment als Amics de la Rambla, motor de nombroses iniciatives i projectes de dinamització i dignificació de la Rambla.

En l'actualitat, s'han començat a executar les obres de remodelació de la Rambla, en la seva primera fase, entre el passeig Colom i el portal de Santa Madrona. Unes obres que han començat amb sis anys de retard des de l'aprovació del projecte, tal com ens recorda el marcador electrònic que compta els dies instal·lat a la

façana del Cafè de l'Òpera. Unes obres que s'han vist precedides per uns inacabables processos participatius, que han dilatat el procés de presa de decisions polítiques i els acords pressupostaris que havien de certificar la prioritat política que aquest projecte exigia. Però l'aprovació definitiva del projecte va anar acompanyada d'una sorpresa que afegeix incertesa i preocupació a bona part dels veïns, comerciants i institucions de la Rambla i els seus entorns: les obres s'executaran en cinc fases, fet que, a una mitjana de divuit mesos per cada fase d'obres, ens porta a un horitzó de finalització de les mateixes d'aquí a set anys!

Evidentment, aquesta previsió és del tot contraproduent en relació als interessos veïnals, dels operadors de la zona i de la mobilitat general. En aquest sentit, des de Junts per Catalunya a l'Ajuntament de Barcelona, hem presentat diferents iniciatives i fins i tot s'ha aprovat una proposició que plantejava una reducció de cinc a tres fases i una reducció de set a quatre anys d'obres, per limitar l'impacte que, amb tota seguretat, tindran uns treballs de tan llarga durada. Aquest és, a més, el compromís electoral de la candidatura de Xavier Trias.

La Rambla es mereix el màxim interès i la màxima prioritat política i pressupostària del govern municipal. La degradació que ha patit els darrers anys per manca de manteniment, brutícia i inseguretat és injustificable. La Rambla mereix brillar i ser, de nou, un dels eixos vertebradors de la ciutat, i no només per als turistes.

“

Les obres de la Rambla s'executaran en cinc fases, fet que ens porta a un horitzó de finalització dels treballs d'aquí a set anys

”

Flaixos

@luisarbuniel: El Tablao Cordobés de Barcelona ofereix el 'Ciclo Jóvenes Talentos' con las finalistas del concurso 'CreArte': Revista Flamenca Fuente Vieja.

@RestauranteMoka: Voleu menjar bé, bo i variat al centre de Barcelona? Proveu el nostre menú del dia mediterrani! Cada setmana, plats de temporada a triar.

@Bcn_CiutatVella: Llicències per a les Fires de Sant Ponç i Santa Rita 2023: a partir del 31 de gener i fins al 31 de març s'obre el termini per presentar les sol·licituds.

Filla i neta de llibreters, la Montserrat Martí és el gran emblema del comerç de proximitat al passeig, per això els Amics de la Rambla li van entregar el guardó Ramblista d'Honor 2022, l'any que la Llibreria Pompeya arribava als 100 anys.

Foto: Línia

“Mentre quedin botigues com la meva jo hi compraré”

Montserrat Martí / Propietària de la Llibreria Pompeya

La millor manera de parlar amb la Montserrat Martí és anar a trobar-la a la botiga, perquè sempre hi és i sempre està preparada per atendre un client, un veí amb ganes de xerrar o un periodista interessat en una llibreria centenària que encara resisteix amb força a la Rambla.

Andreu Asensio
LA RAMBLA

La llibreria ha fet cent anys. Com va començar aquesta història?

Els meus avis van venir des de Sant Hipòlit de Voltregà buscant una vida una miqueta millor que allà, on no hi havia futur. El meu avi, que coneixia l'ofici perquè havia treballat a Seix Barral, va descobrir el local, passejant per aquí, i va pensar que era un bon lloc per obrir-hi una llibreria.

Tot un emprenedor, el seu avi. Quan ho va muntar, alguns li van dir: “Vostè no està gaire bé...”. Per no dir-li que estava boig.

Boig? Per què?

Era l'any 1922 i a la Rambla hi havia dotze llibreries. Però això al meu avi li era igual. Aquesta era la seva il·lusió. Van tenir tres fills i tota la família treballava a la llibreria.

Com era llavors el negoci?

Molt diferent. Els avis anaven a buscar clients a bancs, ajuntaments, a

escoles... I els hi va anar bé. Els fills i els nebots es van casar i van marxar, així que van agafar un parell de treballadors. Quan jo vaig començar, hi havia tanta feina endreçant i obrint paquets que veníem els diumenges a treballar, amb la porta tancada. I així fins ara. Hem pogut viure. Què volem més?

Hi ha una tradició de llibreries històriques a la Rambla.

El meu avi va ser dels primers que va fer gremi, però ara ja no, perquè no treballen a favor de les llibreries. Re-

“Hi havia tanta feina endreçant i obrint paquets que veníem els diumenges a treballar”

centment, hem tingut problemes amb distribuïdores i editorials que han plegat, deixant-nos penjats, i saps què ens ha dit el Gremi? Que ens espavilèssim perquè no era cosa seva. Ens va saber greu perquè ells tenen advocat i recursos, però ens van dir que aquest era el nostre problema. Nosaltres ens hem donat de baixa.

El millor dia per a una llibretera de la Rambla és Sant Jordi?

Per a mi, sí. El dia de la llibreria, encara que vulguin fer altres esdeveniments, és la diada de Sant Jordi. No hi ha mals humors ni males cares, i tot funciona. A més, nosaltres som dels autèntics.

Autèntics?

Sí, perquè mantenim l'incientiu de fer el 10% de descompte als nostres clients. Encara hi ha gent que ens demana per què li reduïm el preu. Doncs perquè és el dia del llibre! Els que som autèntics sabem que funciona així. De totes maneres, fa dos anys que no fa tant de goig la diada.

Per què?

Arran de la pandèmia han volgut centralitzar la venda de llibres, però curiosament ho han fet allà on hi ha una Casa del Llibre, un Abacus... Curiositats que passen! L'any passat no hi havia ni una parada a la Rambla, no van donar cap permís. Van enviar tothom al passeig de Gràcia, a l'Illa de Sant Jordi.

I quina raó van donar?

Que hi havia massa aglomeració a

la Rambla. Però a les llibreries ja ens demanen al mes d'agost si farem parada o no. Ho saben prou quantes parades hi haurà i poden calcular-ho. Si no vols aglomeracions, dona menys permisos, però no treguis els llibres de la Rambla.

La Llibreria Pompeya és una bona mostra que hi ha comerç de proximitat a la Rambla.

La gent ve perquè ens coneix molt, perquè ha conegut els pares i fins i tot els avis. I ara, els pares joves hi porten els seus fills i els ensenyen la llibreria on compraven els avis. Per això tenim productes de sempre, com els quaderns de cal·ligrafia. El que ha fet molt de mal és la tecnologia moderna i sobretot el pensament de la gent. A mi quan em demanen si he comprat mai

per internet, saps què dic? Que mentre quedin botigues com la meva jo compraré aquí.

Què li sembla la remodelació de la Rambla?

No n'espero gaire cosa bona. Quan el mercat de la Boqueria va estar tancat cinc anys per la remodelació de la plaça de la Gardunya, les parades van perdre el 90% dels clients. Els clients solien passar el divendres o el dissabte a carregar amb el cotxe i, com que no podien aparcar, van buscar altres mercats. Alguns encara diuen que la Boqueria no és el que era, però no tenen raó. Els clients van deixar de venir per les obres. I qui va venir? El turista. Per això les parades es van reconvertir. Bé que han de pagar els impostos i el lloguer de la parada, oi?

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

La sala de conferències de l'Espai Línia es va omplir per escoltar Jaume Collboni. Fotos: Joanna Chichelnitzky

Jaume Collboni: “Vull obrir una nova etapa a Barcelona, i per fer-ho cal canviar d'alcalde”

Albert Alexandre
BARCELONA

Jaume Collboni vol ser alcalde. En la cinquena trobada del cicle de conferències *La ciutat metropolitana: progrés i futur* celebrada a l'Espai Línia dilluns 16 de gener, el candidat del PSC i primer tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona va deixar clar que es presenta a les pròximes eleccions per convertir-se en la primera figura política de la ciutat.

En una sala plena, el socialista va fer repàs del darrer mandat, en el qual el seu partit ha governat amb els comuns, i va explicar la seva visió de futur tant de la capital catalana com de la metròpoli.

En una conversa amb el director editorial del *Línia*, Arnau Nadeu, Collboni no va voler referir-se obertament a les enquestes, algunes de les quals el donen com a guanyador, i va demanar “prudència” al seu partit. Tanmateix, va apuntar que els sondejos demostren que “hi ha ganes de canvi a Barcelona” i va augurar que els comicis que se celebraran el mes de maig suposaran un canvi de rumb. “Vull obrir una nova etapa a Barcelona, i per fer-ho cal canviar d'alcalde”, va afirmar.

Més enllà d'això, el primer tinent d'alcaldia tampoc es va voler referir als possibles pactes que naixeran de l'aritmètica postelectoral. “Espero tenir una majoria

prou àmplia per liderar aquesta nova etapa”, va dir, alhora que va deixar clar que si ell és alcalde “impulsarà polítiques progressistes”. “El meu serà un govern progressista”, va assegurar, insistint per Nadeu sobre les seves preferències de pactes. “La política es fa amb diàleg i acords, però ara és el moment de perfilar projectes”, va afegir.

EL MANDAT DE LES SUPERILLES

Entre les desavinences més grans que hi ha hagut entre els dos socis de govern a l'Ajuntament de Barcelona en els darrers quatre anys, cal esmentar les superilles. Per a Collboni, “pacificar la ciutat és una prioritat, però Barcelona no pot ser una gran illa”. En aquest sentit, el socialista va deixar clar que si es converteix en alcalde vol “parar màquines” pel que fa a aquest projecte. “La ciutat ha de pair els canvis i cal tenir en compte que l'Eixample no pot deixar de ser un indret que generi feina”, va afirmar.

Alhora, el primer tinent d'alcaldia va assegurar que “les superilles estan generant gentrificació verda i no són viables econòmicament”. És per això que des del seu partit aposten per “recuperar el pla Cerdà en la seva essència amb els espais verds als interiors d'illa”.

Relacionat amb aquest tema, Collboni també va esmentar el problema de l'habitatge que viu la ciutat i que el candidat va situar entre els principals reptes als quals s'enfronta la capital catalana. “Soc partidari de regular els lloguers,

però aquesta no és l'única opció”, va dir per afegir que també cal “construir més pisos socials”.

NETEJA I SEGURETAT

Altres aspectes que sovint s'han criticat de la gestió del govern municipal en el darrer mandat són la neteja i la seguretat. En el primer dels dos, Collboni va reconèixer que l'Ajuntament no està content amb “com ha treballat l'empresa contractada per fer el servei de neteja”. Malgrat tot, va assegurar que es tracta d'un problema que no tots els barris tenen i que en el futur millorarà.

Pel que fa a la qüestió de la seguretat, el candidat socialista va considerar que des del consistori s'ha fet una bona feina i va responsabilitzar la Generalitat de la

manca d'efectius policials que, segons ell, té la ciutat. “La seguretat és una competència del Govern de Catalunya, i mentre que nosaltres hem complert i en quatre anys hem augmentat en 1.000 efectius la Guàrdia Urbana, no es pot dir el mateix de la Generalitat, que va prometre 600 mossos més”, va lamentar Collboni.

A més, el socialista va treure pit d'altres aspectes de la seguretat en què l'Ajuntament ha actuat. Es referia a l'erradicació de la venda ambulants al carrer o l'enduriment de la llei contra els delinqüents multireincidentes.

L'AMPLIACIÓ DE L'AEROPORT

Com no podia ser d'una altra manera, Collboni també va tractar un dels debats que han portat més

cua en els últims temps. Segons el candidat socialista, és indubtable que el territori “necessita una bona comunicació transnacional”. “Parlem d'una qüestió de fons, i si per a ERC l'alternativa a l'ampliació de l'aeroport és el decreixement, cal que reconegui quines són les conseqüències econòmiques i socials d'això”, va dir.

En aquest punt, Collboni va ser contundent amb els seus adversaris polítics, però també va celebrar que els republicans “reconeguin ara que hi ha un problema pel que fa a la connectivitat internacional de Barcelona i, per tant, a l'ampliació de l'aeroport”. “Malauradament, ho diuen ara, quan fa un temps teníem els diners per fer la infraestructura”, va sentenciar el socialista.

Tresors ocults a sota de la Rambla

» Les obres de remodelació de l'avinguda deixen al descobert les antigues vies del tramvia
 » Per a l'historiador Daniel Venteo, el descobriment és "inesperat" i té una gran rellevància històrica

HISTÒRIA ▶ Les obres de remodelació de la Rambla han deixat al descobert un petit tresor ocult que hi havia a sota del paviment: un tram d'uns 50 metres de l'antic carril del tramvia que recorria la Rambla Santa Mònica des de la plaça Portal de la Pau. Els obrers també van trobar llambordes antigues de pedra a pocs metres de la Foneria dels Canons i del monument a Colom.

De moment, les obres continuen i l'Ajuntament està avaluant què fer amb aquests materials. Fonts del consistori han explicat a *Betevé* que s'avaluaran "possibles opcions i possibles ubicacions allà on es consideri en el marc de la reforma global de la Rambla". S'obre la porta, doncs, a reubicar algunes d'aquestes peces en l'entorn, aprofitant el seu valor històric.

Cal recordar que sota el paviment de la Rambla hi ha part de les muralles de Barcelona, enderrocades per poder ampliar la

ciutat a mitjan segle XIX. Per tant, és probable que es trobin més tresors ocults.

PROVA TESTIMONIAL

Per a Daniel Venteo, historiador i autor d'*Autobiografia de Barcelona. La història de la ciutat explicada a través dels documents de l'Arxiu Municipal*, entre altres obres, la troballa és molt més rellevant del que sembla. "La reaparició de les vies del tramvia adquireix un protagonisme inesperat però merescut. Va ser a la Rambla, tot i que a la part alta, per on va circular el primer tramvia de la història de Barcelona, que el 1872 comunicava el pla de la Boqueria amb els Josepets", diu Venteo.

Les vies i les llambordes, immortalitzades per Ricard Baños, al documental *Barcelona en 1908. Vista tomada desde un tranvía* són una prova testimonial que "la Rambla era un dels escenaris habituals de les jorna-

Les vies del tramvia van resistir fins als anys setanta del segle XX i ara han tornat a la llum. Foto: Línia La Rambla

des revolucionàries que periòdicament tenien lloc a la ciutat. Aquestes llambordes han format part de nombroses barricades entre les dècades de 1830 i 1930", revela Venteo.

Pel que fa al tramvia, és història viva de la ciutat i de com era la mobilitat a la ciutat. "La línia

del tramvia va sobreviure a la construcció dels túnels del metro durant els primers anys de la dècada del 1920 en el passeig central de la Rambla", detalla l'historiador, però "no va aconseguir sobreviure a la supremacia de la xarxa del bus i del transport privat". "L'asfalt finalment va ocul-

tar les vies després de la supressió dels últims tramvies l'any 1971 i la reforma de la nova Rambla permetrà conservar aquest testimoni singular de la Barcelona històrica", afegeix Venteo. Ara només queda esperar si a més de vies i llambordes els obrers trobaran algun altre tresor.

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

UNHCR ACNUR
 La Agencia de la ONU para los Refugiados
 comité español

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

Entre la necessitat i la resignació

» La Boqueria comença el seu tancament parcial per les obres que serviran per canviar el paviment
 » Entre els paradistes es veu bé la reforma, però alguns creuen que es podria fer amb menys dies

MERCATS ▶ Resignació és la paraula que millor descriu el sentiment de molts paradistes del Mercat de la Boqueria davant del tancament parcial que va començar el 16 de gener. Les obres per arreglar el paviment del mercat més emblemàtic de Barcelona es divideixen en dues fases de cinc setmanes cadascuna. Així, si es compleixen els terminis previstos, la meitat de les parades hauran de tancar fins al 19 de febrer i l'altra meitat, del 20 de febrer al 26 de març.

Des de l'Associació de Comerciants de la Boqueria veuen amb bons ulls la intervenció i asseguren que fa temps que és necessària. De fet, l'Ajuntament els va proposar fer-la l'any passat, però els mateixos comerciants van demanar esperar a recuperar-se dels efectes de la pandèmia, tal com explica el gerent del mercat, Òscar Ubide. Tot i això, reconeix que "a ningú li agrada tancar".

I només cal parlar amb alguns paradistes per comprovar-ho. "Ens tanquen cinc setmanes perquè els dona la gana. Però ens hem de resignar, no ens han donat una altra opció", lamenta en

Pere de Cal Neguit, una parada de fruites i verdures que funciona des del 1877. Aquest pagès del Baix Llobregat no nega que la millora del terra sigui necessària i, encara més, alerta que "en dos dies s'haurà de canviar també el sostre, que és d'uralita".

"GREUGE COMPARATIU"

Des d'Olives i Conserves Graus, una parada fundada el 1867, en Manel qüestiona que calguin tantes setmanes per fer les obres del paviment. En aquest sentit, en Pere denuncia que, en el cas del passadís central, els mateixos treballs es faran en tres setmanes. "Ho faran més de pressa perquè el mercat no es vegi tancat durant tant de temps. No poden fer el mateix amb la resta? Hi ha un greuge comparatiu", es queixa. Però Ubide defensa aquesta distinció. "Vam demanar a l'Institut que comencessin les obres pel passadís central perquè estigués menys temps tancat. És important per a la nostra imatge", argumenta. Sigui com sigui, en Manel i en Pere consideren que cinc setmanes "és massa temps tancats".

Les obres per canviar el paviment de la Boqueria van començar el 16 de gener. Foto: Norma Vidal/ACN

Una altra demanda d'alguns comerciants va ser que se'ls ubiqués temporalment a les places de l'entorn del mercat, però també va quedar descartada. El gerent de la Boqueria qualifica aquesta possibilitat d'inviàble perquè "una carpa provisional pot costar un milió d'euros". "No té sentit fer una despesa així per a deu setmanes", afegeix. Amb tot, el responsable de Cal Neguit resumeix la situació amb contundència: "S'ha fet de la pitjor manera possible".

VACANCES I ERTO

En aquest context, cada parada decideix com s'enfronta al tancament parcial. En Jaime, de Fruites i Verdures Jaime i Montse, farà vacances ara i renunciarà a les de l'estiu. "És un pal, però el paviment està molt lleig i tard o d'hora s'havia de canviar", reconeix. A Cal Neguit, en canvi, en Pere aplicarà un expedient de regulació temporal d'ocupació (ERTO) als seus treballadors. A l'estiu, però, no podrà tornar a abaixar la persiana.

1,4 MILIONS

L'Ajuntament va anunciar aquesta intervenció a la Boqueria l'estiu passat, en el marc d'una inversió de 4,5 milions d'euros per millorar els mercats municipals, 1,4 dels quals són per al paviment de la Rambla. El consistori va argumentar que les obres es farien per fases "per afectar el mínim possible el dia a dia de l'equipament". Ara, a més, valora la possibilitat d'anar reobrint les parades a mesura que avancin les obres, abans fins i tot de les cinc setmanes.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat grup comunicació21 el diari metropolità

La Rambla també és un espai de denúncia i protesta

SOCIETAT ▶ A banda de ser un espai cultural i d'oci, la Rambla s'està convertint en un espai de denúncia amb connotacions internacionals. El passat dissabte 21 de gener una manifestació en contra del règim iranià va inundar la Rambla amb més d'un miler de persones amb música i pancartes. Reivindicaven la llibertat de les dones a l'Iran. I no ha estat l'únic cop, ja que el desembre també es va viure la mateixa imatge.

DONA, VIDA I LLIBERTAT

Amb el lema *Dona, vida i llibertat* la comunitat iraniana de Barcelona va sortir al carrer per demanar que s'aturin les violacions dels drets humans al país. Una munió de persones va recórrer la Rambla des de la plaça Catalunya i va enfilel fins a la plaça Sant Jaume per demanar que els governs pressionin internacionalment el país asiàtic perquè cessin totes les execucions i s'alliberi els presos polítics. Com és habitual, ball de xifres entre els organitzadors, que van sumar 3.000 assistents, i la Guàrdia Urbana, que en va comptar entorn de 800.

Aquesta darrera protesta arribava quatre mesos després de l'assassinat de la jove de 22

Una imatge de la manifestació contra el règim iranià. Foto: Línia La Rambla

anys Mahsa Jina Amini, el 16 de setembre, a mans de l'anomenada 'Policia de la moral'. La comunitat iraniana denuncia que només en quatre mesos el règim ha detingut més de 20.000 persones i n'ha executat oficialment quatre, tot i que són 500 les persones mortes des de l'inici de les protestes.

DEMOCRÀCIA AL BRASIL

També van triar la Rambla, en aquest cas la Font de Canaletes, unes 100 persones que van sortir al carrer el passat 9 de gener per denunciar l'intent de cop

d'estat al Brasil després de la victòria legítima de Lula de Silva a les últimes eleccions. La protesta la va liderar el Front Internacional Brasiler, que va reivindicar la victòria de Lula i va denunciar "el racisme" de Jair Bolsonaro, l'expresident brasiler.

Tanmateix, també cal recordar que la Rambla continua sent un espai de celebració. És el cas, per exemple, de la comunitat marroquina, que va triar aquest espai emblemàtic per celebrar les victòries de la seva selecció, que va arribar fins a les semifinals del Mundial de Qatar de futbol.

Una exposició reproduueix la Rambla amb clicks

OCI ▶ Fins al 26 de febrer el Palau Martorell (Ample, 11) acull l'exposició *Clicks!*, formada per 5.000 figuretes de Playmobil distribuïdes en 10 diorames que representen diverses èpoques de la història, el món del Hòbbit i el Senyor dels Anells i fins i tot la Rambla.

Els diorames han estat muntats amb gran detall per aficionats i col·leccionistes de clicks que formen part de l'Associació Espanyola de Col·leccionistes de PlayMobil, una entitat sense ànim de lucre formada per amants d'aquesta joguina amb tantes possibilitats.

Al llarg de l'exposició es poden veure reproduccions molt acurades de l'època victoriana, els vikings, la prehistòria, el salvatge oest, un monumental dio-

rama sobre el món del circ i un altre igual d'espectacular sobre el delta d'Okavango. També estan representats el bullici de la gran ciutat i el món rural.

LA RAMBLA DELS CLICKS

Però, sens dubte, el diorama més sorprenent és una representació de la Rambla amb clicks. No hi ha falta cap detall: l'estàtua de Colom, el passeig, els arbres, les floristes, les estàtues humanes, el trànsit de vehicles públics i privats i, per descomptat, les riudes de persones que passen alegrement amunt i avall.

Les col·leccionistes Tere Sanz i Ana Labra són les responsables d'aquesta bella obra d'art tan efímera que desapareixerà el 26 de febrer.

Reproducció de la Rambla amb Clicks. Foto: Línia La Rambla

Marcelo Villanueva i Fermín Villar durant la firma de l'acord. Foto: Línia

Unint esforços per la Rambla

CONVENI ▶ Ja fa dos mesos que l'associació Amics de la Rambla i Línia La Rambla i Espai Línia van signar un conveni de col·laboració per tal d'unir esforços i treballar de forma conjunta. La rúbrica de l'acord la van tancar Fermín Villar, president d'Amics de la Rambla, i Marcelo Villanueva, director general del Grup Comunicació 21, empresa editora de Línia La Rambla.

L'acord està servint per donar impuls informatiu a l'entitat i a

totes les iniciatives que organitza amb els seus associats, i per treballar conjuntament per dinamitzar i potenciar la visibilitat d'aquesta entitat referent en un dels principals punts comercials, socials, culturals i veïnals de la ciutat. Per la seva banda, Amics de la Rambla ha contribuït en la implementació dels expositors Línia, entre ells dos al Mercat de la Boqueria, per tal d'aconseguir una visibilitat més gran per a la xarxa de periòdics Línia.

A banda, Línia La Rambla posa a disposició d'Amics de la Rambla i els seus associats els serveis d'Espai Línia per tal de fer ús de la seva sala de conferències per celebrar qualsevol mena d'actes.

BONA ARRENCADA

Els primers dos números en paper de Línia La Rambla han estat tot un èxit i ja han obligat a reforçar la distribució de la capçalera, ampliant la quantitat d'exemplars en alguns punts.

AQUEST NADAL, MÉS QUE MAI

LA MÀGIA LA POSES TU

Transforma la societat en humanitat

PERQUÈ LA TEVA IL·LUSIÓ
POT FER REALTAT PROJECTES
FASCINANTS.

UNEIX-TE A LA FUNDACIÓ
VICENTE FERRER.

900 111 300

fundacionvicenteferrer.org

*Andrea Lina, El Maga Pop

LA RAMBLA

TENS MOLTS MOTIUS PER RAMBLEJAR

La Virreina Centre de la Imatge
La Rambla, 99

Museu de l'Eròtica de Barcelona
La Rambla, 96 bis

Palau Güell
Nou de La Rambla, 3

Arts Santa Mònica
La Rambla, 7

Museu de Cera de Barcelona
Passatge de la Banca, 7

Museu Marítim de Barcelona
Av de les Drassanes, s/n

Monument de Colom
Portal de la Pau

Las Golondrinas
Moll de Drassanes

L'Aquàrium de Barcelona
Moll d'Espanya, 5

**AMICS
DE LA
RAMBLA**

WWW.AMICSDELARAMBLA.CAT

@AmicsdeLaRambla

@AmicsdeLaRambla

@amicsdelarambla

Agenda

Dansa | Cicle Joves Talents

Fins al mes d'abril, el Tablao Flamenco Cordobés acull els finalistes del prestigiós concurs internacional de ball i coreografia CreArte.

Josep Maria Pou és el pare més tendre i més tossut

📍 **Teatre Romea**

🕒 **Fins al 26 de febrer**

L'Andreu, un home de setanta-sis anys, culte, sorneguer i tossut s'enfronta a un gran canvi: comença a perdre la memòria. La seva filla i el seu entorn proven d'ajudar-lo, però ell rebutja tots els cuidadors que li porten i es resisteix a acceptar la nova situació. La seva tossuderia empeny l'Andreu a desconfiar de les persones que més s'estima del món. Fins i tot les seves vivències comencen a diluir-se lentament fins a desaparèixer del tot.

Si la història de Florian Zeler ja és apassionant, cal afegir que és Josep Maria Pou qui interpreta l'Andreu. I que està molt ben acompanyat. En la direcció, per Josep Maria Mestres, i a l'escenari, per Rosa Renom, Victòria Pagès, Mireia Llamola, Josep Julián i Pep Pla.

Un gran èxit de públic i de crítica teatral que es podrà veure encara durant unes quantes setmanes al Teatre Romea fins a finals de febrer.
Hospital, 51

Parada de 'monstres'

📍 **Ateneu Barcelonès**

🕒 **30/01/2023 - 18:30h**

L'historiador Enric March repassarà la història dels espectacles parateatral a Barcelona, del segle XVIII al 1939. En aquesta categoria s'inclouen els espectacles d'exhibició de personatges curiosos, amb característiques físiques peculiars, exòtics i sovint marginals: els populars monstres de fira.

Canuda, 6

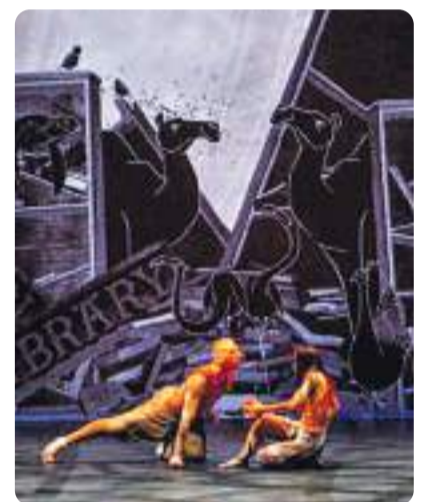
Jungle Book

📍 **Gran Teatre del Liceu**

🕒 **30/01/2023 - 19:00h**

El Liceu acull una nova versió del clàssic de Rudyard Kipling, *El llibre de la selva*, a càrrec del coreògraf Akram Kahn. Superant les paraules, des del gest i el moviment, i amb l'ús de la tecnologia de projeccions, Kahn reflexiona sobre el canvi climàtic, que afecta tots els éssers vius del planeta.

La Rambla, 51-59

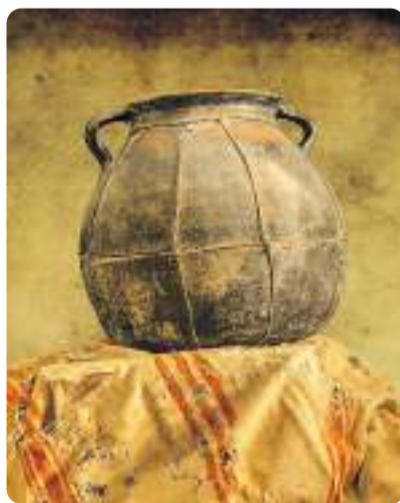
L'olla màgica

📍 **Biblioteca Gòtic - Andreu Nin**

🕒 **01/02/2023**

Sessió de contes adreçada a infants de més de quatre anys. Aquest cop Albert Estengre narra *L'olla màgica*, basat en el recull d'històries *27 contes sorprenents*, de l'escriptora i pedagoga alemanya Ursula Wölfel. Tot comença un dia, quan un nen no es vol menjar la sopa i el seu pare comença a treure contes d'una olla màgica.

La Rambla, 30-32

Stefan Zweig
— Par —
— Traducció de Joan Fontcuberta —
— QUADERNS CRIMA —

Fontcuberta, camaleó

📍 **Biblioteca Nacional de Catalunya**

🕒 **Fins al 20 de febrer**

L'exposició *Joan Fontcuberta, tots els colors del camaleó. Art i ètica de la traducció* recorre la trajectòria vital i professional d'un pioner en la traducció audiovisual al català i professor durant gairebé quaranta anys a la Universitat Autònoma. El seu llegat, més d'un centenar de traduccions de l'alemany i de l'anglès, totes elles obres cabdals.

Hospital, 56

La llàntia meravellosa

📍 **Teatre Romea**

🕒 **05/02/2023**

Un espectacle de teatre, titelles i actors que ens parla de com es transformen els desitjos i els somnis a mesura que ens anem fent grans o canvien les nostres circumstàncies. L'espectacle explica la història d'una nena i la voluntat de complir el seu únic desig: que la mare es curi de la malaltia que pateix.

Hospital, 51

Miguel Ramos Trio

📍 **Conservatori del Liceu**

🕒 **Fins al 30 de desembre**

Fins al 3 de febrer la Sala Parés ha programat un cicle de concerts amb la participació dels alumnes d'Estudis Superiors en Interpretació de Música Clàssica i Contemporània del Centre Superior de la Fundació Conservatori del Liceu. El 3 de febrer, actuació de Miguel Ramos Trio.

Sala Parés. Petritxol, 5

Quadern de bitàcola

Teatre Poliorama

05/02/2023 - 12:00 h

Reggae per Xics presenta el seu darrer disc, *Quadern de Bitàcola*, amb un espectacle amb una escenografia especial, preparada per descobrir la fauna i la flora oceànica i també les conseqüències mediambientals de viure en una societat productiva, encara incapaç de gestionar els seus residus.

La Rambla, 115

'Set', de Marta Rius

Harlem Jazz Club

10/02/2023 - 20:00 h

Marta Rius torna als escenaris després d'haver superat un càncer de mama i amb un nou àlbum amb tocs de tenís, *Set*. És un disc vitalista, sincer, de cor i fel, amb llums i ombres on la cantant de Sant Feliu parla de la necessitat de superació i també dels petits detalls que suposen canvis importants.

Comtessa de Sobradíel, 8

Broadway al Maldà

Teatre El Maldà

Fins al 12 de febrer

Joan Vázquez interpreta a piano i veu una selecció dels nous èxits del paradís dels musicals, Broadway, i també alguns clàssics imprescindibles. Un homenatge a compositores com Jeanine Tesori, Sara Bareilles, Alanis Morissette, Stephen Schwartz, Lin-Manuel Miranda, Jonathan Larson o el llegendari Stephen Sondheim.

Pi, 5

Calladitas y guapas

Teatre Poliorama

Fins al 24 de febrer

Calladitas estáis más guapas es un espectacle de comèdia escrita, interpretada i dirigida per dones. Jéssika Rojano i Sil de Castro presenten cada divendres un repertori de còmiques, unes de consagrades i unes altres d'emergents, sempre ben acompanyades al piano per La María Rosa. Un xou feminista i irreverent.

La Rambla, 115

Clicks!

Palau Martorell

Fins al 26 de febrer

Els afeccionats al món dels clicks de Playmobil no haurien de perdre's aquesta impressionant exposició de maquetes. Més de 5.000 figures en diversos ambients: el far west, les terres vikingues, la prehistòria, el circ o el delta d'Okavango. I dues extraordinàries sorpreses: el Hòbbit i la Rambla.

Ample, 11

Figuretes de cuiners

Mercat de la Boqueria

Fins al desembre

Aquest Nadal ha portat un regal molt especial als clients del Mercat de la Boqueria: 1.500 figuretes de cuiners, pertanyents a la col·lecció privada del prestigiós cuiner Jean-Louis Neichel, un dels pioners de l'alta cuina a Catalunya, cap de cuina al Bulli i director del seu propi establiment durant molts anys.

La Rambla, 91

44 artistes col·laboren per construir la 'Utopia Rambles'

Ars Santa Mònica

Fins al 25 de maig

Quina és l'essència, o les essències, de la Rambla? Com hem de transformar aquest espai per mantenir el seu caràcter, respectar la seva història i els seus valors i, alhora, convertir-lo en el símbol d'una nova Barcelona? 44 artistes s'enfronten a aquest repte a *Utopia Rambles*, un projecte que reuneix nombroses reflexions amb l'objectiu de generar una mena d'intel·ligència col·lectiva capaç de traçar un camí, o uns quants, per transformar la Rambla.

Presentat com una caixa d'eines de codi obert, l'espai *Acció* presenta de forma detallada la metodologia que està transformant a temps real un conjunt de 44 participants en un cos

múltiple, complex i orgànic d'acció col·lectiva. En paral·lel, l'espai *Arxiu* documenta el conjunt d'idees i d'estratègies que la Comunitat Rambles va imaginar sobre un territori identificat com a Àmbit Rambles.

La visita atenta a aquests dos espais complementaris ofereix al públic la possibilitat d'escutar els mecanismes interns d'un dispositiu complex de col·lectivització, un dispositiu susceptible de prendre's, reinterpretar-se i replicar-se per a la reconstrucció utòpica de tots aquells espais que cal transformar des d'avui mateix.

La Rambla, 7

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

El fred agreuja el mal de cor

Foto: Freepik

i CARDIOLOGIA

El fred ja és aquí i sembla que les temperatures baixaran molt a partir d'ara. Comença, doncs, la temporada alta de refredats i de grip, però hi ha altres malalties que també s'agreugen amb el fred i, particularment, amb l'arribada de Nadal: són les malalties cardiovasculars.

Diversos estudis internacionals adverteixen d'un augment dels atacs de cor i d'altres problemes coronaris a mesura que baixen les temperatures. Un de britànic, elaborat per un grup d'investigadors de la London School of Hygiene & Tropical Medicine, revela que la reducció d'un sol grau centígrad en la temperatura mitjana diària s'associa a un increment d'un 2% en el risc de patir un atac de cor. Durant aquest estudi es van detectar 200 infarts més a l'hivern que en èpoques amb temperatures més altes, d'un total de 800 casos analitzats.

Quant a la proximitat de Nadal, no afecta tant l'emotivitat de les festes com el fet que coincideixen amb l'inici de l'hivern i amb la temporada alta de grip i de covid. Les infeccions del tracte respiratori estan associades a la insuficiència cardíaca, a les isquèmies i a les malalties coronàries.

Les claus.....

ABRIGAR-SE

Quan fa fred cal triar les peces de roba més adients en funció de la temperatura, el vent i la humitat

VACUNES

Les persones grans i les que pertanyen a un col·lectiu de risc s'han de vacunar contra la grip i la covid

DIETA

El sedentarisme i els menjars contundents de les festes nadalenques poden augmentar el risc cardiovascular

MEDICACIÓ

Les persones que pateixen alguna cardiopatia han de ser especialment curoses amb la seva medicació

Foto: Unsplash

ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS

home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat

Gremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

El valor de la proximitat

EXPOSITORS LÍNIA :

- **EL TRIANGLE**
Plaça Catalunya 1
- **CAFÈ ZURICH**
Plaça Catalunya 1
- **CEM COLOM**
La Rambla, 18
- **MAREMAGNUM**
Primera planta Maremagnum
- **ESCOLA MASSANA**
Plaça Gardunya, 9
- **BIBLIOTECA DEL GÒTIC**
• **ANDREU NIN**
La Rambla, 30-32
- **OFICINA ATENCIÓ CIUTADÀ CV**
Ramalleres, 17
- **AQUÀRIUM DE BARCELONA**
Moll d'Espanya s/n (Planta Baixa)
- **TEATRE LICEU (TAQUILLAS)**
La Rambla, 51-59
- **ESTANC LICEU**
Sant Pau 4
- **MUSEU DE CERA DE BARCELONA**
Passatge de la Banca, 7
- **GRAN TORINO**
Plaça Duc de Medinaceli 6
- **MERCAT DE LA BOQUERIA**
La Rambla, 91. Porta principal
- **MERCAT DE LA BOQUERIA**
La Rambla, 91. Porta lateral
- **ART ESCUDELLERS**
La Rambla 78
- **ART ESCUDELLERS**
Escudellers, 23
- **TEATRE POLIORAMA**
La Rambla, 115
- **FARMÀCIA LA RAMBLA BARCELONA**
La Rambla, 44
- **CAFÈ DE L'ÒPERA**
La Rambla, 74
- **CARREFOUR MARKET**
La Rambla 113 (carrer Xucla)
- **DOMINGO CIGARS**
La Rambla, 100

... a més de
300 botigues
 del barri

línia la Rambla

primera publicació de l'icònic indret barceloní

El petit comerç va acomiadar la campanya de Nadal amb xifres positives malgrat la inflació, tal com ho expliquen des de Barcelona Comerç. Ara ja estan en marxa les rebaixes de gener, que les botigues afronten amb ganes tot i que el concepte s'ha desdibuixat.

El comerç barceloní fa de líder

» El Parlament Europeu dona llum verda a la creació de la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat
 » Tot apunta que Barcelona, impulsora de la iniciativa, serà la primera ciutat a aconseguir la capitalitat

INICIATIVA ▶ El comerç barceloní ho ha aconseguit: el Parlament Europeu ha aprovat la creació de la Capitalitat Europea del Comerç de Proximitat. La proposta, presentada per Barcelona Comerç i la federació d'associacions comercials Vitrienes d'Europa, va rebre llum verda el 17 de gener a Estrasburg. Ara tot apunta a Barcelona com a candidata ideal per estrenar aquest reconeixement. Abans, però, la iniciativa ha de passar per la Comissió Europea.

Sigui sigui, el president de Barcelona Comerç, Salva Vendrell, considera que aquest "és un moment històric per al comerç local europeu". La nova capitalitat ha de servir per protegir el petit comerç arreu del continent i, de retruc, per garantir "la supervivència d'un model de ciutat", tal com defensen des de Barcelona Comerç. Aquest model, afegeixen, ha de comptar amb "barris revitalitzats", ca-

paços de preservar la forma de vida local i desmarcats de la "desertització comercial que amenaça no només la identitat de les ciutats d'Europa, sinó la cohesió social entre els veïns i veïnes del territori i un estil de vida més sostenible". D'altra banda, els comerciants impulsors de la capitalitat creuen que aquest títol dotarà el comerç de proximitat "d'entitat i identitat" davant les institucions europees.

Per la seva banda, el text aprovat pels eurodiputats recorda que el comerç minorista representa un 11,5% del valor afegit de la Unió Europea, i que dona feina a gairebé trenta milions de persones. També subratlla que el petit comerç evita la "degradació" dels centres de les ciutats. És per aquests i altres motius que la majoria dels eurodiputats consideren necessari crear "consciència col·lectiva de la importància econòmica i social" que té aquest sector.

Foto de família de la comitiva barcelonina a Estrasburg. Foto: Twitter (@Jordi_Torrades)

BARCELONA HO TÉ TOT A PUNT

Després de fer realitat la nova capitalitat europea, el comerç barceloní té clar que anirà a totes perquè Barcelona sigui la primera ciutat a aconseguir-la. Des de Barcelona Comerç asseguren que ja tenen "a punt" el programa de la seva candidatura i que

posaran en marxa els tràmits per assolir la capitalitat tan aviat com sigui possible. "Entenem que Barcelona ha de ser la primera de les capitals i que ha de fer de prescriptora de futur per a les altres ciutats", va dir Vendrell el 17 de gener, en unes declaracions a l'ACN fetes després

de conèixer el resultat de la votació a l'Eurocambra.

En la mateixa línia, el primer tinent d'alcaldia, Jaume Collboni, va assegurar que l'Ajuntament "no estalviarà esforços per fer realitat la pròxima fita: que Barcelona esdevingui la primera capital europea del comerç de proximitat".

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

Vine al

CENTRE

del Centre

EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE · EL TRIANGLE

EL TRIANGLE

EL Centre del Centre

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Un gran pacte per impulsar l'alimentació saludable

Fotos: Ajuntament

promoure un canvi cultural i educatiu; fomentar relacions justes dins de la cadena alimentària; i coordinar i mobilitzar els agents del sistema alimentari per dur a terme accions concretes i avaluables.

L'objectiu és garantir a tothom l'accés a aliments saludables, ecològics, de temporada i de proximitat

El full ha sorgit d'un ampli procés deliberatiu en el qual s'han implicat representants dels diversos agents que participen en el sistema i que ha permès consensuar el document. Entre aquests actors hi ha les administracions públiques, el sector privat, el món acadèmic i de la recerca, la ciutadania, les organitzacions, els mitjans de comunicació, representants dels sectors de la salut, medi ambient, justícia, social, cultura i economia i, finalment, les diverses fases de la cadena alimentària, del camp al plat.

L'estratègia es va presentar en un acte solemne amb la participació de bona part dels agents i sectors que han participat en la definició del document i liderat per l'alcaldessa Ada Colau, la regidora de Comerç Montserrat Ballarín i el comissionat d'Economia Social, Álvaro Porro.

Salut

L'Ajuntament, en col·laboració amb el Pla Estratègic Metropolità, ha presentat l'Estratègia d'Alimentació Saludable i Sostenible Barcelona 2030, una iniciativa per fomentar a la ciutat models de producció i de consum més sostenibles i dietes més saludables i garantir un sistema alimentari transparent, participatiu i capaç de fer front a l'emergència climàtica.

El document que ha de regular tot aquest procés és un full de ruta per als vuit anys vinents en matèria de polítiques alimentàries a la ciutat. Implica tant l'Ajuntament com la resta d'actors que l'han signat. Tots es comprometen a fer els canvis necessaris per garantir que tothom tingui accés a aliments saludables, ecològics, de temporada, de proximitat, de pesca sostenible, que garanteixin el benestar animal i que es distribueixin prioritàri-

ment en cadenes més curtes, justes i equilibrades. I que el sistema alimentari pugui incloure unes persones consumidores conscients i empoderades.

L'estratègia es desenvolupa mitjançant diversos objectius: incrementar la producció, la venda i el consum de productes sostenibles i de proximitat; promoure l'agricultura periurbana i l'alimentació sostenible; prevenir el malbaratament alimentari; combatre l'emergència climàtica;

Barcelona, primera ciutat que es compromet totalment amb l'alimentació sostenible

Sostenibilitat

Una de les primeres accions de la recentment aprovada Estratègia d'Alimentació Saludable i Sostenible Barcelona 2030 ha sigut l'aprovació de la instrucció tècnica de compra pública alimentària dels serveis municipals de menjador, àpats, càtering i venda automàtica. S'ha fet amb l'objectiu d'alinear el 100% de la compra pública municipal amb l'alimentació sostenible inspirada en la dieta de salut planetària.

La nova instrucció és una eina pionera pensada per redirigir tota la compra alimentària de l'Ajuntament de Barcelona. Ho vol aconseguir integrant criteris socials, ambientals i, per primer cop, també de salut

i sostenibilitat. Paral·lelament, la instrucció promou l'educació i la formació per facilitar a entitats, empreses i professionals l'acreditació dels processos, l'acompliment dels criteris i tota la formació tècnica necessària.

A efectes pràctics, la instrucció suposa que des d'ara es garantirà la presència d'aliments de proximitat, de temporada, ecològics i saludables, sempre respectant el marc normatiu europeu de compliment obligat. També es promourà l'augment de la proteïna vegetal i el reequilibri de la proteïna animal, la moderació dels sucres afegits, la reducció del malbaratament, la incorporació de l'oferta d'aliments directes de la pagesia, de circuit curt i de qualitat diferenciada, així com la reducció de la petjada de carboni dels serveis municipals.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Barcelona Comerç premia els millors establiments

Premis

250 comerciants, autoritats i personalitats vinculades al món del comerç es van reunir el passat 12 de desembre a la 18a edició dels Premis Barcelona Comerç, que reconeixen la qualitat, la tradició i el compromís dels establiments adherits als eixos comercials que formen part de la Fundació Barcelona Comerç. També hi van ser presents l'alcaldessa Ada Colau, el conseller d'Empresa i Treball, Roger Torrent, la regidora de Comerç, Montserrat Ballarín, i el president de Barcelona Comerç, Salva Vendrell.

La botiga de música especialitzada en pianos Audenis, fundada l'any 1928, es va emportar el Premi al Millor Establiment, per la seva història i per ser un referent en el seu sector. Audenis disposa de més de 1.000

metres quadrats de botiga on exposa una selecció de pianos de cua i verticals, una àmplia oferta d'instruments de corda, percussió i vent i tots els accessoris necessaris per a músics professionals i estudiants.

El Premi al Millor Establiment de Restauració va ser per a Vivanda. Ubicat als baixos amb jardí d'un edifici de Sarrià, és un establiment de cuina tradicional catalana elaborada amb productes de mercat i tècniques actuals, que rep cada dia tant clients del barri com de tota Barcelona i que apareix a les principals guies gastronòmiques del país.

Una papereria va aconseguir el Premi al Compromís Social, la Papereria Canut. El jurat va destacar la seva cura i atenció al veïnat i la seva contribució a la qualitat de vida dels veïns de l'entorn.

Jaume Bertran, del Forn Mistral, hereu d'una nissaga de forners que ja es troba en la cinquena generació, va recollir el Premi a la Trajectòria del Comerciant, per assegurar la continuïtat de la millor tradició fornera a Catalunya. I un altre històric del comerç, Josep Escofet, comerciant i expresident de l'Eix Comercial Sants-Les Corts, va rebre també el seu guardó, en aquest cas el Joan Mateu, que reconeix la dedicació al comerç.

Finalment, dos premis també importants, a la innovació i al compromís. El primer, per a Independent Retail Europe, la Millor Iniciativa Comercial Europea, que dona suport a entitats del comerç detallista d'arreu d'Europa. I el Premi Compromís amb el Comerç, per a Albert Closas, periodista i director del programa econòmic de TV3 *Valor afegit*, que s'emet des del 2003.

EN PRIMERA PERSONA

“Fa molt goig passejar i veure tots els locals oberts”

Oriol Carrió

Pastisseria Oriol Carrió (Comerciants Bailèn)

Oriol Carrió és un d'aquells comerciants compromès amb la causa. Amb l'associació de comerciants, amb l'esplai del barri, amb la festa major i amb el que calgui. Encara sort que, de tant en tant, li deixen temps per a la seva vocació: la seva pastisseria del carrer Bailèn, 216.

Quina és la situació del comerç al carrer Bailèn?

Hem estat un temps arrencant i parant a conseqüència dels canvis en el comerç i de la pandèmia. Ara, l'associació està començant a engegar-ho tot una altra vegada i fent campanyes.

Esteu en línia ascendent.

Ara mateix tenim molta sort perquè tots els locals estan plens i hi ha molta varietat de comerç. Està entrant gent nova amb nous projectes. Fa molt goig passejar i veure tots els locals amb les portes obertes.

Això anima molt el comerç, oi?

Sí. A més, al carrer Bailèn tenim la sort de tenir un supermercat, que ens situa com una referència. I des que hi ha el mercat de l'Abaceria Central molt a prop també hem notat que ve més gent de Gràcia.

Com poden ajudar les administracions el comerç?

La llista seria llarga... Jo començaria per demanar més facilitats burocràtiques per a les associacions. L'administració ha d'entendre que tenim negocis i família i que accedir a tràmits o a subvencions és una feina feixuga.

Foto: Fundació Barcelona Comerç

El comerç de proximitat ajuda el Gran Recapte a aconseguir el repte

Foto: Ajuntament

Solidaritat

La campanya del Gran Recapte del Banc dels Aliments de Barcelona va recollir durant el mes de desembre uns 5 milions d'euros en aliments per a les famílies vulnerables. És una xifra que supera les dels últims anys, marcats per la pandèmia i la limitació per fer aportacions.

Després de dos anys recollint únicament transferències econòmiques, enguany s'ha reactivat la recollida d'aliments en punts específics. Per als organitzadors, això ha sigut un estímul que ha ajudat a recollir més aliments. “Una transacció econòmica és una opció més freda, en canvi la unió que es fa a través de la donació d'aliments física és

molt més bonica”, explicava a l'ACN Oriol Dolader, cap de logística del punt de classificació de la Zona Franca a Barcelona.

MERCATS I COMERÇOS

Dotze mercats municipals, petits comerços i altres establiments es van sumar al repte de mobilitzar la ciutadania per aconseguir donacions d'aliments als punts de recollida fins al 6 de desembre. A més, fins a Nadal també es va mantenir la possibilitat de col·laborar-hi mitjançant transferències bancàries.

Tot i l'èxit de la campanya, la inflació ha reduït l'ajuda en termes generals, i és per això que els bancs d'aliments, tant el de Barcelona com els altres, demanen que la ciutadania continuï col·laborant per cobrir les necessitats de les famílies que ho necessiten.

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

El primer encàrrec d'Eusebi Güell a Gaudí

LES CORTS/ Als autèntics amants de l'obra de Gaudí no els passa per alt l'entrada dels Pavellons Güell, encara que pugui semblar una obra menor de l'autor d'obres tan extraordinàries com la Sagrada Família o la Pedrera. Perquè aquests pavellons van ser el primer encàrrec que Eusebi Güell va fer a Gaudí. Aquí va començar la història entre l'arquitecte i el seu mecenes, que va revolucionar el Modernisme a Catalunya.

Entre el 1884 i el 1887, Gaudí va redissenyar el jardí de l'industrial i va aixecar els dos pavellons de l'entrada que coneixem avui dia. Per accedir-hi, va col·locar-hi un gran drac de ferro forjat que guardés l'entrada i que fos l'admiració dels veïns de l'avinguda de Pedralbes. I encara ara congrega moltes visites, que s'hi apropen ni que sigui per veure'l des de fora.

Per protegir l'entrada als pavellons, Gaudí va col·locar-hi un drac de ferro que és un símbol de l'art de la forja a Catalunya

Amb una base de pedra, les cases s'alcen sobre unes parets profusament decorades amb elements de maó i de ceràmica. El projecte, d'aire oriental, fins i tot pot arribar a recordar l'art mudèjar en algunes de les seves parts. Tot i que l'element estrella, el que atrau més mirades i visites, és la reixa

Foto: Ajuntament

de la porta d'entrada, una de les obres més representatives de la tradició de forja catalana. Representa un drac de ferro amb ulls de vidre, en honor al drac de la mitologia grega que custodiava el mític Jardí de les Hespèrides, seguint la recreació del poema *L'Atlàntida*, de mossèn Cinto Verdaguer. Una peça d'art magnífica, molt vinculada a la Font d'Hèrcules, que s'amaga en un dels racons del Palau de Pedralbes.

El jardí i els pavellons donaven accés a la casa d'estiueig dels Güell i a les terres de conreu que la família explotava. Després

de la mort del patriarca, el 1918, els seus descendents van cedir la casa i part dels terrenys per a la seva conversió en Palau Reial de Barcelona.

Més endavant, els pavellons van passar a mans de la Universitat de Barcelona, es van readaptar i l'any 1969 van ser declarats monument historicoartístic de caràcter nacional. Pocs anys després, concretament a partir del 1977, les cavallerisses van acollir la seu de la Càtedra Gaudí, mentre que un pavelló s'havia condicionat com a habitatge per al personal de la universitat.

El 2015, la universitat va cedir l'ús del conjunt dels pavellons de la finca Güell a l'Ajuntament per un període de deu anys, durant els quals el consistori ha impulsat la restauració integral de l'obra de Gaudí, la substitució dels murs opacs del recinte per tanques transparents i la regeneració del jardí.

Els pavellons estan oberts cada dia de 10h a 16h i, de fet, sempre hi trobareu visitants que, amb l'ajuda de guies, intenten descobrir tots els misteris que oculta el drac guardià.

El Rec Comtal: mil anys subministrant aigua a la ciutat

NOU BARRIS/ Pocs records en queden de la Barcelona de fa mil anys, sobretot fora del nucli antic. Un d'ells el trobem al nord de la ciutat, al barri de Vallbona. És el Rec Comtal, un canal que fa mil anys ja proveïa d'aigua els camps de les viles properes. Va estar actiu com a mínim fins al segle XIX i durant bona part de la seva història va ser el principal subministrador d'aigua a Barcelona. Avui, alguns agricultors postmoderns encara el fan servir.

El Rec Comtal prenia l'aigua de Montcada i Reixac, travessava tot Ciutat Vella i desembocava al mar. Se sap que es netejava amb regularitat i que, al llarg dels seus gairebé 12 quilòmetres de longitud, el creuaven nombrosos ponts. Els murs eren de pedra procedent de Montjuïc i el fons, de terra natural. A banda dels usos agrícoles, l'aigua del Rec Comtal va servir durant molts anys per fer funcionar els molins, i durant l'època daurada del tèxtil a Sant Andreu abastia totes les fàbriques.

Avui, el tram descobert transcorre en un entorn verd i tranquil, allunyat del bullici. L'aigua és transparent i hi viuen peixos, granotes i ànecs.

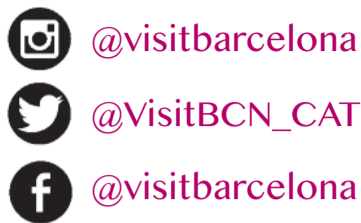
Foto: Aj.

L'estiueig barceloní a la Colònia Busquets

SARRIÀ - SANT GERVASI/ Els carrers i els edificis que avui omplen la carretera de l'Església amaguen la història de la Colònia Busquets, que va acollir els primers estiuejants que van arribar a la vila de Vallvidrera cercant aire pur i contacte amb la natura. L'any 1907 el decorador Joan Busquets va comprar uns terrenys agrícoles i va edificar-hi la primera urbanització amb cases d'estil modernista i envoltades de jardins. Un paradís que durant la guerra es va convertir en un refugi per als barcelonins que fugien dels bombardejos.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

Can Sabaté, un parc que oculta una misteriosa història

Foto: Ajuntament

SANTS – MONTJUÏC/ Encabit entre els alts edificis que l'envolten, el parc de Can Sabaté (Mare de Déu del Port, 379) és un jardí desconegut per a la majoria de barcelonins, però no per als veïns del barri, que a finals dels anys setanta es van mobilitzar a fi de convertir-lo en espai públic. Fruit de la pressió, l'antiga fàbrica metal·lúrgica de la família Sabaté no es va convertir en un munt de blocs de pisos, com estava previst.

Després de nombroses negociacions entre les parts, finalment l'any 1984 l'Ajuntament va construir el parc actual, un disseny de Neus Solé, Imma Jansana i Daniel Navas, els quals van comptar amb el suport i el consell de tot un referent: Nicolau Rubió i Tudurí, director de Parcs i Jardins de Barcelona entre 1917 i 1937 i artífex del Parc de

Montjuïc, al costat del mític arquitecte de jardins Jean-Claude Nicolas Forestier. Avui, aquesta zona verda permet relaxar-se a l'ombra dels arbres o contemplar l'aigua, molt present a tots els racons. Darrere de la bassa amb columnes, un petit bosc, àrees infantils, bancs i fonts completen aquest parc familiar.

UNA PIRÀMIDE MISTERIOSA

De forma rectangular i allargada, el parc és un jardí d'aspecte clàssic que destaca per la tranquil·litat que inspira l'elegància dels seus elements. D'entre ells, el més curiós és la piràmide de marbre verd, situada enmig de l'estany.

Tot i les dimensions reduïdes, destaca la seva variada vegetació, que inclou espècies

típicament mediterrànies i altres d'exòtiques. Hi ha exemplars de ginkgo, desmaï, lledoners, pollancre del Canadà, eucaliptus, pins pinyoners, alzines i xiprers, entre altres.

CAN BARRET I EL CAS SAVOLTA

Jaume Fabre i Josep Maria Huertas expliquen al seu llibre *Art públic* que quan van enderrocar la fàbrica per fer el parc, els obrers van descobrir una desena de passadissos subterranis i petroli petrificat de l'època en què Josep Antoni Barret era el propietari de la fàbrica. Barret va ser assassinat el 1918 per alemanys que volien acabar amb els proveïdors d'armes de l'exèrcit francès durant la Primera Guerra Mundial. Eduardo Mendoza va novel·lar la seva vida en la seva obra *La veritat sobre el caso Savolta*.

Ciutat Vella

Sant Pere, barri medieval

La parròquia de Sant Pere és el centre neuràlgic d'un barri que es manté viu des de l'època medieval. Allà on ara trobem petits restaurants, comerços, estudis i terrasses hem d'imaginar-nos negocis d'aquella època creixent enganxats al que llavors era el monestir de Sant Pere de les Puel·les, del qual hi ha constància des del segle X. Cap al XII, l'entorn ja era una vila d'extramurs prou animada. Tant, que al XIII ja va quedar inclosa i tancada per les noves muralles de la ciutat. El barri es va mantenir així fins que els temps van canviar molt i el convent es va traslladar a Sarrià, on encara existeix. L'edifici que l'acollia es va enderrocar i la parròquia es va quedar sola.

ESGLÉSIA APEDAÇADA

El mur de pedra visible des de la plaça dona fe dels mil i un canvis que ha patit el temple al llarg dels anys. L'element més antic és la portalada, del segle XV. La planta de creu grega i l'absis es van substituir posteriorment, així com el campanar. L'any 1911 l'església es va reconstruir després d'un incendi, però durant la Guerra Civil va tornar a passar pel foc. L'aspecte actual, més aviat eclèctic, es conserva des de l'última reconstrucció, l'any 1945. Malgrat això, a l'interior encara es conserven vestigis del seu origen romànic i la imponent portalada ens recorda que allà va néixer un gran barri medieval.

Foto: Aj.

Un castell modernista de conte al barri de Vallcarca

Foto: Ajuntament

GRÀCIA/ La Casa Comas d'Argemir (Av. República Argentina, 92) és una residència modernista amb tocs medievals que destaca en el paisatge urbà del barri de Vallcarca i els Penitents, entre els carrers Bolívar, Agramunt, l'avinguda República Argentina i l'avinguda Vallcarca. Obra de l'arquitecte Josep Vilaseca i Casanoves, data de 1904, un moment en què estava de moda el corrent historicista, que consistia a interpretar i recrear, més o menys de manera lliure, estils anteriors com ara el Mudèjar o, com en aquest cas, l'estil medieval. La Casa Comas d'Argemir és un bon exemple d'aquesta tendència.

Ara bé, posats a buscar referències, qualsevol coneixedor de la història de França reconeixeria en aquest castell bellament fortificat una recreació lliure dels *chateaux*

francesos de l'Edat Mitjana, edificis que coneixia prou bé Josep Vilaseca. Probablement, els propietaris li van demanar una casa de conte i l'arquitecte els va construir una mena de palau modernista a l'estil de la cort i la noblesa francesa medieval.

Vilaseca, conegut per ser l'autor de l'Arc de Triomf de Barcelona, va projectar en aquest encàrrec tot el bagatge artístic que havia adquirit al llarg dels anys. És per això que aquesta obra, tan eclèctica, fusiona amb llibertat les formes bàsiques d'un castell medieval amb elements purament modernistes, com ara l'ús de l'arc parabòlic a l'entrada o la ceràmica vidriada a la coberta de la torre. L'ornamentació és generosa i barreja elements mudèjars i gòtics amb d'altres presos de l'Art Nouveau francès.

Waterpolo | El CN Atlètic-Barceloneta, contra al CN Terrassa a la Copa

El conjunt mariner s'enfrontarà el pròxim 3 de febrer al CN Terrassa als quarts de final de la Copa del Rei de Sabadell, que conclourà el dia 5. Si guanya, el seu rival a semifinals seria el guanyador del CE Mediterrani-CN Barcelona. A l'altra banda del quadre: CN Sant Andreu-CN Mataró i CN Sabadell-SC Tenerife Echeyde.

La recerca de Sergi Fernández

» L'exestudiant de La Salle Barcelona retrata el bàsquet i ajuda el cos tècnic de Sergio Scariolo
» "Després que m'atropellés un cotxe, vaig quedar en xoc i fins als cinc anys em va costar parlar", diu

Toni Delgado
LA BARCELONETA

Aquella nit de setembre de 1991, i com feia gairebé sempre, en Sergi, el petit d'un any i mig dels Fernández-Merino, somreia observant el món assegut al cotxet, que empenyia la seva mare, la Fina Merino, i vigilava el pare, l'Alfredo Fernández, el seu futur gran referent. Mentre la família creuava pel pas de vianants, un cotxe va entrar a la rotonda del Tío Che, a la Rambla del Poble nou, a tota velocitat.

El conductor va atropellar la mare i el fill, que van acabar estampats en una tanca. "Desgraciadament, va fugir i després es va declarar insolvent. Ma mare té cicatrius a les varius i jo em vaig quedar tant en xoc que fins als cinc anys em va costar parlar i associar conceptes. Gràcies a una logopeda i a l'esforç dels pares, he pogut fer una vida normal", relata el fotògraf Sergi Fernández (1989), exjugador del CB Roser i el CB Sant Antoni-Poble Sec.

Des de marrec sap què és lluitar i superar-se, ser agraït i generós, donar valor a les coses i gaudir del procés. Fernández ha viscut 28 anys al Poble nou, un barri "força modern després de la inversió per al 22@ en què la renda per càpita ha pujat força". Celebra que hi hagin desaparegut certs problemes. "Pel camí del col·legi, passaves dissimuladament per l'antiga fàbrica de la RAM, una de moltes que s'havien enderrocades, perquè hi havia gent consumint heroïna i volies

evitar complicacions", recorda Fernández que, com el seu germà Alfredo, va estudiar el Batxillerat a La Salle Barceloneta, on va acumular experiències que el van "ajudar a madurar".

"Per casualitats de la vida" va néixer a Sant Andreu de Palomar i, quan hi torna, sent molta pau en un barri "bonic, tranquil i diferent". Curiosament, l'únic cop que ha anat al Narcís Sala, l'estadi de la UE Sant Andreu, va animar el rival, l'SD Ponferradina: "Mon pare, l'Alfredo Fernández, era de Ponferrada (León) i aquell va ser l'últim matx que vam compartir abans que el càncer se l'endugués".

UN PARE EXCEL·LENT

L'Alfredo sempre es va deixar l'ànima perquè els seus fills gaudissin de les oportunitats que ell mai va tenir. "Com que el pare veia que jo era molt inquiet, m'insistia que si m'agradava fer fotos, hi dedicués temps", recorda el poblenoví, que es va comprar la seva primera càmera, una Nikon 5100 de segona mà, mentre treballava per pagar-se la universitat. En l'últim any de vida del pare el fill petit ja captava imatges de diferents esdeveniments esportius.

Cap serà més emotiu que l'Eurobasket masculí de 2017, a Romania. Abans de començar el seu primer partit, l'Hungria-Croàcia, al BT Arena (Cluj-Napoca), i amb la càmera en mà, perquè la FIBA l'havia acreditat, Fernández va llençar un petó al cel. "El pare tenia molta culpa que jo hagués complert aquell somni. La seva tossuderia ha

Fernández, exjugador del CB Sant Antoni-Poble Sec. Foto: Samantha Heim

estat clau", recorda, amb la veu trencada, un dels retratistes de referència del bàsquet estatal.

"La fotografia em permet compartir la meua mirada a través de l'objectiu. Abans feia moltes fotos d'accions de joc i imatges molt plàstiques, i ara també sé captar emocions", celebra, orgullós, aquest autodidacta que ha après molt amb la pràctica, els cursos de Youtube i preguntant encara més a professionals com Aitor Bouzo, retratista de Bàskonia i Deportivo Alavés.

Amb 11 anys Fernández ja feia 1,78 metres, sempre havia jugat a bàsquet al carrer i havia passat per l'Escola de Bàsquet Nacho Solozabal per millorar certs aspectes tècnics i tàctics. Amb 12 anys va fitxar pel CB Roser, "un club que sents com una família perquè s'hi genera un gran sentiment de pertinença" i on va fer bons amics. Com ara Daniel Roure, "una excel·lent persona i ju-

gador que ja es veia que seria dels millors de l'equip per la seva gran lectura de joc i capacitat d'adaptació, i bon tir", i Sergi Galceran, "un jugador creatiu i amb recursos que és l'ànima de la festa en qualsevol grup pels seus ànims i bon rotllo".

El curs 2010-2011 va fer les maletes al CB Sant Antoni-Poble Sec, de Tercera Catalana, que li permetia compaginar millor els estudis i el treball. Aquella temporada, i amb els seus amics Xavi Lluís i Marc González, va gaudir en una entitat que el va rebre amb "els braços oberts". Malgrat disposar de bons jugadors, l'equip va patir "una mala dinàmica" que va fer que estiguessin a la zona baixa de la classificació tota la temporada, l'última de l'entrevistat com a jugador.

Poc més de tres mesos després de penjar les botes, Fernández ja narrava partits del Club Joventut Badalona a l'O-

límpic per a Pasión Deportiva Radio, intentant combinar la narració i l'anàlisi de jugades amb anècdotes dels jugadors. A més, continuava col·laborant amb *3 más 1*, espai que va començar a Ràdio La Mina i després es va traslladar a Ràdio Ona de Sants-Montjuïc: "Ens van donar l'oportunitat de fer el programa que volíem".

Des de fa uns mesos, és col·laborador d'analítica de l'esport de l'equip tècnic de Sergio Scariolo, l'entrenador de la selecció espanyola masculina i del Virtus Bolonia: "Intento representar les dades que es prenen durant un partit per donar als tècnics eines fàcils i d'ús ràpid, amb l'objectiu de prendre millors decisions en situacions d'incertesa. Per exemple, si un jugador pren unes o altres decisions d'atac segons la situació al marcador, els pot ajudar a decidir qui ha d'assumir les responsabilitats en moments ajustats o com s'han de produir aquestes situacions d'atac".

Metòdic, sensible i etern perfeccionista, no sorprèn que el poblenoví col·leccioni gairebé 90 samarretes de jugadors i jugadores de competicions FIBA. Peces que guarden històries peculiars, com quan, a Àustria i després d'un amistós entre el Vienna Timberwolves i l'UBSC Graz, li van regalar les samarretes de dos jugadors (Marko Goranovic i Lukas Simoner). "Un col·leccionista sempre viu amb la incertesa de quadrar el seu pressupost per adquirir noves samarretes en xarxes d'intercanvi, esdeveniments solidaris...", conclou Fernández, sempre atent i apassionat.

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS

GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

Viu en línia

videojocs | **Fire Emblem Engage**

La saga *Fire Emblem* té una nova entrega que ens situa en un continent format per quatre nacions, on tornarà un enemic que va marxar fa mil anys. Per a Switch.

No t'ho perdís

Foto: Pau Cortina/ACN

Picasso. Paisatges humans

La Galeria Mayoral de Barcelona (Consell de Cent, 286) va inaugurar el 18 de gener una nova exposició: *Picasso. Paisatges humans*. La mostra, programada amb motiu del cinquantè aniversari de la mort de Pablo Ruiz Picasso, vol exhibir el gust de l'artista per la naturalesa humana. Així ho va explicar el dia de l'estrena la comissària de l'exposició, Victòria Combalía, en declaracions a l'ACN. "Els paisatges humans, les figures, els retrats, són un dels temes cabdals de la seva carrera, i per això hem reunit un conjunt d'obres on la figura humana és la protagonista", va detallar Combalía al mateix mitjà.

Famosos

Vicky Luengo (Palma, 1990) i Pol López (Barcelona, 1984) han demostrat ser un tàndem que funciona a la perfecció. S'ha vist en les últimes setmanes a les sales de cinema, i es va veure el 22 de gener a la 15a edició dels Premis Gaudí. La parella es va endur els guardons a la millor interpretació protagonista femenina i masculina per *Suro*, la pel·lícula que també va recollir el premi a la millor direcció novella per a Mikel Gurrea. De fet, Gurrea i Luengo també són candidats a endur-se el Goya en les seves categories. D'altra banda, la triomfadora de la nit dels Gaudí va ser, per descomptat, *Alcarràs*, de Carla Simón.

La fitxa

QUI SÓN? L U E N G O I L Ó P E Z

SÓN FAMOSOS PER...

Triomfar en el món de la interpretació
Els dos actors s'estan construint una carrera sòlida

QUÈ HAN FET?

Guanyar el Gaudí a millor interpretació
Tots dos l'han aconseguit per la pel·lícula 'Suro'

A LES XARXES...

Reconeixement
Hi ha consens: es mereixien aquests premis

Llibres

La libreria del turó
Alba Donati

Mai no és massa tard per fer realitat un somni. El desembre del 2019, Alba Donati, una reconeguda poeta italiana, va decidir canviar de vida i obrir una petita llibreria a Lucignana, el poblet de la Toscana on va néixer. Amb tan sols 180 habitants, l'empresa semblava condemnada al fracàs, però sorprenentment va despertar entusiasme.

Teatre

Quatre dones i el sol
Jordi Pere Cerdà

L'acció se situa en un poblet del Pirineu aïllat per l'orografia, el fred, la neu i la broma. Els joves del poble són a la guerra, i el Jan, el pare, ha anat a buscar un mosso per ajudar-los en les tasques del camp. L'arribada d'un home jove pertorbarà l'ordenada vida de la casa i de les quatre dones de la família.

Al Teatre Akadèmia de Barcelona.

Música

Cyclamen
Núria Graham

La cantant Núria Graham va publicar el passat dia 20 el seu quart àlbum, *Cyclamen* (Verve Forecast). En aquest nou treball, format per tretze cançons, la jove artista ha creat "un nou espai sonor", tal com ella mateixa ha explicat en una entrevista concedida a l'ACN. "El disc és catàstròfic en moltes temàtiques, però és lluminós", ha detallat.

Pelis i sèries

El fred que crema
Santi Trullenque

Hivern de 1943 al Pirineu. La Sara i l'Antoni viuen en un petit poble d'Andorra. Cada dia reben notícies de l'evolució de la Segona Guerra Mundial. Un dia, el seu amic Sendo ve amb uns jueus per amagar-los al poble. La vida es torna més complicada quan els alemanys arriben al municipi a la recerca d'aquests jueus que hi ha amagats.

Millor amb transport públic.

Desplaça't per la ciutat en bus i metro,
el transport més integrat,
més sostenible i més còmode.

[tmb.cat](https://www.tmb.cat)

Transports
Metropolitans
de Barcelona

BARCELONA't
amb TMB